

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 296

Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Sessió 11, divendres 18 de juliol de 2025

Presidència de la I. Sra. Beatriz Silva Gallardo

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Compareixença d'una representació de Dones Visuals, per a informar sobre la situació de les professionals del sector audiovisual 357-00618/15	3
Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'actualització del llibre d'estil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals 322-00109/15	16
Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la permissibilitat de males praxis periodístiques en els seus documents 322-00111/15	18
Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'ocultació dels episodis d'inseguretat 322-00112/15	20
Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el garantiment de la pluralitat i la neutralitat informativa dels mitjans de comunicació públics de la corporació 322-00117/15	21
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'estigmatització a l'hora de donar informació de determinats territoris 323-00105/15	22
Preguntes 323-00108/15, 323-00110/15 i 323-00113/15	24
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la cobertura territorial d'accidents i desastres naturals (decaiguda) 323-00117/15	24
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la programació de la nova temporada 323-00104/15	28
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el balanç de la temporada de TV3 323-00107/15	29
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els plans previstos per al Canal 33 323-00111/15	31

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la retransmissió de la cantada d'havaneres de Calella de Palafrugell	32
323-00114/15	
Pregunta al director de Catalunya Ràdio sobre la supressió del programa <i>L'irradiador</i> , d'iCat	34
323-00112/15	
Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'informe d'impacte i valor de 3Cat	35
322-00110/15	
Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el conflicte dels drets d'autor	37
322-00113/15	
Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els contractes i els aclariments	39
322-00114/15	
Preguntes	40
322-00115/15 i 322-00116/15	
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les produccions que feia la unitat mòbil 101	43
323-00116/15	
Preguntes	45
323-00106/15 i 323-00109/15	
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la cobertura informativa de l'incendi de Paüls	47
323-00115/15	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 11 de la CCMA

La sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) s'obre a les deu del matí i cinc minuts. Presideix Beatriz Silva Gallardo, acompanyada de la vicepresidenta, Montse Ortiz i Martí, de la secretària, Marta Vilalta i Torres, del secretari en funcions Joan Ignasi Elena Garcia, del secretari en funcions Cristòfol Gimeno Iglesias, de la secretària en funcions Rocio Garcia Pérez i de la secretària en funcions Imma Ferret Raventós. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernàndez.

Hi són presents José Ignacio Aparicio Ciria, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Toni Castellà i Clavé, Agustí Colomines i Companys i Isaac Padrós i Suarez, pel G. P. de Junts; Hugo Manchón García i Alberto Villagrasa Gil, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; María Elisa García Fuster, pel G. P. de VOX en Catalunya, i Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. Comuns.

Assisteixen a aquesta sessió la directora de Dones Visuals, Yolanda Olmos Ruiz, acompanyada de les membres de l'equip Carme Puche More i Salima Jirari Kouaihi; la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Rosa Romà i Monfà; el director de Televisió de Catalunya, Sígfrid Gras Salicrú, i el director de Catalunya Ràdio, Jordi Borda i Marsiñach.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de Dones Visuals, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per a informar sobre la situació de les professionals del sector audiovisual (tram. 357-00618/15).

2. Preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

La presidenta

Bon dia a tothom. Comencem la sessió d'avui donant la benvinguda a les senyores Yolanda Olmos, Carme Puche i Salima Jirari, en representació de l'associació Dones Visuals, que ens acompanyen en aquesta primera part de la comissió d'avui.

En primer lloc, m'agradaria saber si algun grup parlamentari té alguna substitució per comunicar. *(Pausa.)* No? *(Pausa.)* D'acord.

Compareixença d'una representació de Dones Visuals, per a informar sobre la situació de les professionals del sector audiovisual

357-00618/15

El primer punt de l'ordre del dia és la compareixença de les representants de l'associació Dones Visuals per a informar sobre la situació de les professionals del sector audiovisual.

Disposaran de vint minuts conjuntament; després, els grups parlamentaris disposaran de cinc minuts per fer preguntes o consideracions, i les compareixents, de deu minuts, conjuntament, per respondre.

Endavant.

Yolanda Olmos Ruiz (directora de Dones Visuals)

Bon dia a tothom i moltes gràcies per convidar-nos a comparèixer davant d'aquesta comissió. Avui estem aquí en representació de les gairebé mil sòcies de la nostra associació Dones Visuals.

Abans de començar, volem aprofitar per condemnar els casos de violència i terrorisme racista «antimoro» a Torre Pacheco i tots aquells que no estan a la primera plana i que succeeixen cada dia al nostre país. Demanem que tota la classe política i els mitjans de comunicació es responsabilitzin de les informacions perquè aquestes no normalitzin i perpetuïn els discursos d'odi.

Dones Visuals som una associació de dones i persones generodissidents professionals de l'audiovisual. Actualment, amb 938 sòcies, persones associades, dels àmbits de la direcció, el guió, la producció, tècniques, crítiques, docents, i formem una de les entitats amb més membres a Catalunya. Dins del nostre teixit associatiu, hi ha una quarta part de dones productores, però creiem que qualsevol persona i qualsevol rol de la indústria ha de tenir veu en el debat.

Volem aprofitar per agrair la feina dels companys i companyes de les entitats Proa i PAC i donar suport a les seves peticions, que van fer en aquesta mateixa Mesa el passat 30 de maig.

Dones Visuals té per objecte contribuir a la construcció d'una societat més igualitària i fomentar la presència equitativa entre homes i dones, promovent la diversitat i inclusió de mirades de persones socialment i històricament invisibilitzades, ja sigui per raó de gènere, orientació sexual, raça, origen, ètnia, edat, poder adquisitiu, religió, discapacitat, diversitat funcional i/o intel·lectual, en el mitjà audiovisual.

En els vuit anys de trajectòria de Dones Visuals, hem treballat per transformar aquesta indústria de la que formem part en una de més igualitària i inclusiva. Hem implementat un pla d'acció, amb el suport del Departament de Cultura, que inclou programes d'acompanyament a cineastes i en els quals han participat més de quatre-centes creadores i tècniques.

Hem aplegat més de 1.700 persones del sector en les cinc edicions de les jornades de Dies d'Indústria que fem anualment.

Hem demostrat que les professionals hi som a través d'un directori que conté gairebé dos mil perfils del talent català.

Hem monitoritzat les dades del sector, les que hem trobat, i hem creat un conjunt d'eines, com la guia *Transformem l'audiovisual: bones pràctiques per a un audiovisual divers, igualitari i inclusiu*, presentada al darrer Festival de San Sebastián de la mà de l'ICEC i l'ICAA. Disposem d'unes postals –que després, si algú està interessada..., ja les teniu–, amb un QR, per on podeu consultar aquesta guia en català, castellà i anglès.

Hem mantingut, durant tots aquests set anys, un diàleg constant amb el Departament de Cultura, l'ICEC, pel que fa a la implementació i al disseny de mesures incentivadores per fomentar la igualtat de gènere i la diversitat en el nostre audiovisual. També treballem en xarxa amb les principals entitats articuladores del sector català i de l'Estat espanyol.

En resum, Dones Visuals, des del 2017, està generant pensament i accions per a la igualtat i la inclusió.

A Catalunya, fa deu anys, no hi havia cap mesura de gènere a l'audiovisual. El 2017, a petició nostra, l'ICEC va incorporar mesures incentivadores en els ajuts a la producció i que han tingut els seus fruits. Ens hem de felicitar per aquest camí que hem fet plegades. Hem passat d'un dinou per cent de directores, el 2017, a un cinquanta-sis, el 2023, en concessions d'ajuts a llargmetratges. A més, quan parlem de la *new Catalan wave*, en realitat parlem de directores triomfant arreu del món. Som referents.

I des de l'any passat, el Departament de Cultura i Igualtat i Feminisme donen suport a Acció Arrel, un innovador programa de Dones Visuals específic per a creadores racialitzades. Això ens demostra que, quan hi ha voluntat política, la transformació és possible i podem arribar a tenir resultats que ni imaginàvem.

Però la realitat és que no és suficient. Les mateixes dades de l'ICEC, que celebràvem l'any 2023, en el 2024 ens mostren que no es pot fer un pas enrere. D'un cinquanta-sis per cent hem passat a un trenta-tres de directores amb llargmetratges que han rebut ajuda de l'ICEC.

Si veiem les dades estatals, les últimes dades de l'informe de l'ICAA diuen que hi ha un vint-i-sis per cent de directores i un vint-i-quatre de guionistes en els llargmetratges de producció espanyola.

(Pausa.)

Salima Jirari Kouaihi (membre de l'equip de Dones Visuals)

Ai, perdoneu. Gràcies.

Bon dia. I seguint amb el que comentava la Yolanda, si mirem les dades de les candidatures dels Premis Gaudí d'enguany, que per a nosaltres són una molt bona radiografia de com és la producció catalana, els números són molt similars. El nombre de directores candidates a millor direcció cau un vint-i-sis per cent, davant d'un setanta-quatre per cent d'homes directors.

Pel que fa als pressupostos, els llargmetratges de ficció signats per homes aquest any tenen un trenta per cent més de pressupost. Les directores han fet les seves pel·lícules amb una mitjana d'1,9 milions, i els directors amb 2,47 milions. Aquestes xifres, òbviament, posen sobre la taula una bretxa pressupostària.

Pel que fa als càrrecs tècnics i de difícil accés, que nosaltres els definim com a muntatge, música original, fotografia, so i efectes visuals, les dones tenen una presència mitjana del trenta-cinc per cent.

Òbviament, si entrem ja en la manca de diversitat, és una realitat flagrant, no?, i és una cosa realment alarmant: zero per cent de professionals asiàtics descendents i àrabs; sis per cent de professionals afrodescendents, gitanes i nadivoamericanes; zero per cent de professionals amb discapacitat intel·lectual; u per cent de professionals amb discapacitat física; dos per cent de professionals no binaris i trans.

Cal tenir en compte, a més, que, més enllà d'aquestes xifres quantitatives de presència, la realitat de moltes professionals dins de la indústria catalana passa per situacions de violència i abús. I aquesta també és una realitat que no podem obviar. Just ahir, l'Acadèmia del Cinema Català publicava que el Servei d'Atenció a les Víctimes de Violències Masclistes i LGTBI-fòbiques ha atès quaranta-sis persones en els darrers divuit mesos. En aquest sentit, l'assetjament sexual en el context laboral i l'abús de poder continuen sent les formes de violència més freqüents.

Les dades específiques i contextualitzades, com veieu, són vitals per entendre millor com operen aquestes desigualtats dins del sector i és per això que des de Dones Visuals, i davant de la falta d'informació del sector sobre la diversitat, vam iniciar un estudi que presentarem el proper mes de novembre.

Aquest estudi l'hem elaborat conjuntament amb la Universitat de Barcelona i, d'una banda, fem un primer diagnòstic que identifica els col·lectius més infrarepresentats, que són les persones racialitzades, les persones pertanyents al col·lectiu LGTBIQA+, i les persones amb discapacitat. D'altra banda, en aquest estudi també hem entrevistat a cinquanta-dues professionals pertanyents a algun d'aquests tres col·lectius.

Els resultats indiquen que la indústria audiovisual continua reproduint estructures de poder i violències que exclouen, sistemàticament, aquestes persones. Malgrat que el discurs sobre la diversitat ha guanyat visibilitat, i és una cosa que celebrem, les dades i els testimonis de les professionals mostren que els canvis són encara superficials.

I, si ens permeteu, ens agradaria compartir un molt petit fragment d'aquest estudi. La Naoko és una muntadora audiovisual resident a Barcelona i amb una llarga trajectòria, que explica que treballa amb empreses de diversos països, tot i que a Catalunya no té clients perquè anys enrere va patir racisme per part d'una empresa catalana que la va dur a deixar de treballar amb empreses d'aquí.

L'Alicia, directora, explica que va patir maltractament laboral en un rodatge. Ho cito textualment: «Vaig patir violència i maltractament laboral, sobretot per la meva orientació sexual i també per ser dona. Vaig patir violència psicològica, verbal i fins i tot física per part de la productora. El primer dia de rodatge, la productora va dir-me: "Ojalá nunca tenga una hija como tú en la vida." Jo, a més, treballava amb una nena petita i, en rodatge, davant de la seva mare, la productora va dir-li que havia hagut de mirar si tenia antecedents d'abusos a menors perquè, sent lesbiana, tenia més números.»

L'encasellament també és una cosa que no permet que algunes autores puguin accedir a projectes que s'allunyin, suposadament, del seu origen o color de pell, tal com diu la Verònica. De nou, ho cito textualment: «A mi, personalment, m'encasellen en un cert tipus de projectes. Llavors, fins a quin punt se'm té en compte com a professional realment o només com una persona racialitzada i migrant? No rebo propostes que no tinguin a veure amb aquestes temàtiques. No se't veu com una professional que puguis estar en qualsevol projecte.»

Com deia, això és només una petita mostra, aquest estudi tindrà més de setanta pàgines amb testimonis de les cinquanta-dues entrevistades.

I, com veieu, encara queda molta feina per fer. Les mesures actuals han estat un primer pas, i és una cosa molt valuosa, però no són suficients. Ara tenim l'oportunitat i també la responsabilitat de poder anar més enllà.

Carme Puche More (membre de l'equip de Dones Visuals)

Potser us esteu preguntant per què parlem de totes aquestes dades que, aparentment, cap d'elles té a veure amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, però hi ha dues raons molt importants.

Per una banda, cal entendre que avui en dia, si no tens la participació de 3Cat al teu projecte, és molt difícil que puguis aixecar la teva pel·lícula a Catalunya. Per tant, aquestes dades ens estan parlant de forma indirecta, i directa també, de quines són les produccions a les quals la corporació dona suport. 3Cat és un dels principals motors de finançament del cinema català.

La segona raó és que, malgrat l'esforç de la corporació per oferir transparència en les seves dades, són difícils de localitzar i moltes encara no existeixen.

La corporació ha iniciat un camí important per la igualtat i la inclusió, que reconeixem, amb el pla d'igualtat 2020 i el pla de diversitat 2024. Però, abans de continuar, ens agradaria recordar que, el 25 d'octubre del 2021, el Parlament de Catalunya, a petició de Dones Visuals, va aprovar que, per una banda, s'havia de fer el seguiment de la participació de les dones al sector audiovisual, amb un estudi que també havia de comptar no només les professionals, sinó els continguts, i que implicava les televisions públiques –per tant, la corporació–, i que aquest estudi havia de tenir perspectiva de la interseccionalitat. I també es demanava que s'incorporés l'opinió de persones expertes en perspectiva de gènere i interseccionalitat en les comissions, també a la corporació. És a dir, una petició que ja ve del 2021; petició amb una resolució aprovada.

A hores d'ara, aquesta resolució no s'ha complert i és important que les persones membres del Parlament n'estiguin al corrent.

En les condicions actuals, i com diu l'artista i activista antiracista Danielle Almeida, tota institució que no aplica mesures d'inclusió perpetua formes d'exclusió.

Nosaltres abordem la igualtat i la inclusió com una mirada conjunta, però, ja que la corporació ha fet aquests dos plans en dos temps i intensitats diferents, també ho fem ara per poder-ho llegir mínimament.

Respecte al pla d'igualtat. Si des del 2020 hi ha un pla d'igualtat, creiem que és necessari un informe que reculli les dades no solament de la plantilla, sinó també de les produccions que ha portat a terme des d'una perspectiva de gènere.

Hi ha certa ambigüitat també en les mesures, no?, que es porten a terme o que s'expressen. I recuperem només un exemple. Per exemple, en l'estat d'informació no financera del 2023, es marca com a objectiu assolit el fet d'haver promogut que les empreses productores de continguts, coproduccions, programes de produccions aliena, realitzin els seus continguts amb un tractament de perspectiva de gènere. A nosaltres ens ha estat impossible trobar com s'ha valorat aquest objectiu, quines són les mesures que s'han portat a terme per fer-lo possible i quins són els resultats quantitatius que s'han obtingut. És a dir, cito només uns exemples perquè el temps és reduït.

I també volia només expressar –que no se m'oblidi– que, evidentment, nosaltres, totes aquestes dades que estem aquí vomitant a aquesta velocitat, ens encantaria poder-vos-les fer arribar.

Respecte al pla de diversitat. Agraïm un pla de diversitat que està detallat, calendaritzat i amb indicadors actius, però, malgrat la seva extensió, també ens planteja dubtes. N'exposem alguns, però pensem que el millor seria haver format part del procés o fer-ho a partir d'incorporar l'extensa experiència que tenim, a partir d'ara, i també la nostra representativitat com a col·lectiu de gairebé mil professionals.

En l'elaboració del pla es descriu que es va fer una escolta activa de diverses entitats i agents del sector. Ens preguntem quins resultats va tenir aquest primer informe previ al pla per poder entendre millor com s'ha format.

Entre els objectius marcats per al 2024, hi ha el de fer una agenda d'expertesa, que té una mica de relació amb això d'incorporar persones expertes, però des d'un lloc més extens del que nosaltres plantejàvem, perquè les comissions puguin contactar-hi. Ens agradaria saber qui hi ha en aquesta agenda i quins són els tipus de consultes que es poden fer.

Referent a les comissions, ens agradaria saber quines són les mesures per garantir la paritat i la diversitat, com s'han portat a terme, com es portaran a terme i quines són les mesures, diguéssim, per poder veure que es porten a terme.

Es parla de la necessitat de dades –petició que també havíem fet el 2019 i el 2021–, i voldríem saber quins són els criteris que s'han establert, que se suposa que el 2024 s'havien d'establir, així com també quins són els criteris de diversitat que s'han elaborat durant el 2024 per promoure la diversitat en les produccions.

De la mateixa manera, en el pla de diversitat s'exposa que els criteris d'aplicació es compartiran amb els consells professionals i els principals agents representatius del sector. Ens agradaria ser un d'aquests agents representatius.

En la compareixença que fèiem el 2021 en aquesta mateixa taula, teníem una petició molt clara de diàleg amb la corporació perquè poguéssim fer possible el que sabem que realment és possible, que ho sabem perquè ho hem fet a les nostres accions, ho hem contrastat i n'hem après d'altres entitats. Sense anar més lluny, portem tres anys parlant amb Deborah Williams, arquitecta dels estàndards de diversitat del British Film Institute, per veure com podríem tenir uns estàndards catalans per al nostre territori.

Aquests són uns diàlegs i debats que hem de fer amb tot el conjunt de la indústria. Demanem formar part d'aquesta taula de compromís, que també reclamen Proa i PAC, ampliar el consell de govern amb quatre professionals de l'audiovisual proposats per l'acadèmia, el clúster, els productors i les productores i dones visuals.

Yolanda Olmos Ruiz (directora de Dones Visuals)

Per concloure, demanem la incorporació de mesures concretes que garanteixin una transformació efectiva del nostre sector. Fem una crida clara i ferma, sustentada per un marc legal que ja reconeix els nostres drets: la Llei 2015, d'igualtat efectiva de dones i homes; la Llei 2020, d'igualtat de tracte i no-discriminació; l'avantprojecte de llei de drets culturals i la Resolució 137/14, del Parlament de Catalunya, 25 d'octubre, sobre la presència efectiva de les dones a la indústria audiovisual. La incorporació de mesures concretes que portin a un canvi realment efectiu, amb comissions paritàries i diverses, quotes als equips pel que fa no només el gènere, sinó la raça, orientació sexual, origen, ètnia, edat, poder adquisitiu, religió, discapacitat, diversitat funcional i/o intel·lectual. Les quotes que la mateixa CCMA està defensant en el seu pla de diversitat, però que encara creiem que no han estat d'aplicació en tots aquells càrrecs de lideratge –direcció, guió i producció– i en els caps d'equips tècnics. I també una distribució equilibrada dels fons per a la producció de continguts, tenint en compte el gènere i la diversitat.

I, per acabar, volíem preguntar com traslladaran totes aquestes demandes, aquesta visió que aportem des de la nostra entitat a la corporació, perquè no quedi en un calaix i puguem començar a transformar des d'avui mateix.

Gràcies.

(Veus de fons.)

La presidenta

Ara donaríem la paraula als grups parlamentaris, començant pel grup proponent. En primer lloc, té la paraula la diputada Rocío García del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Quan vulgui, diputada.

Rocio Garcia Pérez

Moltes gràcies, presidenta. Molt bon dia a tothom, especialment a la presidenta i també a tot l'equip que avui l'acompanya de Dones Visuals de Catalunya.

Aquesta compareixença l'havíem sol·licitat nosaltres, el nostre grup parlamentari, i també el Grup de Comuns. La diputada Susanna Segovia, per coincidències d'agenda, no ha pogut assistir, però segur que després us podrà..., i us podrà seguir pel Canal Parlament.

Bé, des del nostre grup parlamentari pensàvem que era important escoltar-vos avui i saber com avança també tota aquesta feina que ara ens explicàveu, no?, de l'associació, que es va constituir el 2017 com aquest gran espai de lluita, de trobada, de debat, de formació i també creiem que de crítica constructiva, per construir un espai audiovisual molt més igualitari a Catalunya.

Des del Govern, des d'aquesta legislatura s'han marcat..., un dels objectius prioritaris que té el Departament de Cultura és enfortir la cultura digital i l'audiovisual, un dels principals motors socioeconòmics de Catalunya, i com un element dinamitzador del país. I per aquest motiu es dona suport també, com sabeu, a la construcció d'un ecosistema creatiu digital que enforteix també les connexions d'artistes, centres de formació, equipaments, mitjans, i també reactivant i impulsant novament el Catalunya Media City, com sabeu, no?, un gran projecte del sector audiovisual per a Catalunya i que pot tenir una mirada molt àmplia i internacional.

El cinema català va viure el 2024 un any extraordinari, amb rècords de producció també com a públic. Es van estrenar quaranta-dues pel·lícules en llengua catalana, amb 730.000 espectadors; el millor percentatge en quinze anys: un 5,6 per cent del total. I aquestes xifres són el resultat de l'increment de l'aportació, també, que ha fet en els darrers anys el Departament de Cultura a l'àmbit audiovisual, en cinc anys s'ha duplicat.

El 24 la inversió es va superar, van superar els 46 milions d'euros, també amb un augment del noranta-vuit per cent respecte al 2020. I penso que a Catalunya, per tant, s'està consolidant aquest sector audiovisual, amb una mirada també innovadora i competitiva, que en aquests moments ja suposa el tres per cent del PIB català i que genera més de 8.300 milions d'euros i dona feina directa a 42.000 persones. Aquestes són les dades. Agraïm també les que ens doneu vosaltres i que està bé que les puguem contrastar, no?, com tot aquest creixement. Penseu que encara hi ha marge ampli de millora i penso que per això era important aquesta compareixença.

El nombre d'empreses del sector ha crescut, entre el 2023 i el 24, un quatre per cent. Aquest desenvolupament té una importància també econòmica de les produccions audiovisuals, i també sou una eina essencial per preservar i difondre la diversitat cultural, social, lingüística, també del català, per enfortir aquest espai audiovisual català i també europeu.

I el 8-M, el 2024, una mica, preparant-me aquesta intervenció, vaig poder veure que també vosaltres va fer una aposta important –el 24, no sé si ho heu fet el 25–: quinze dones cineastes catalanes van fer una videocarta, amb Filmin, que van publicar, reivindicant la igualtat de gènere al cinema –o sigui, que encara hi havia

molt marge de millora–, i també reconeixent les cineastes pioneres, les que van obrir camí, manifestant les desigualtats que encara existeixen a dia d'avui al sector audiovisual, i en concret al cinema, per a les dones.

I conèixer de primera mà com s'estan revertint aquestes situacions és el sentit d'aquesta compareixença i de la vostra mirada, sempre pensem que intel·ligent i també documentada, per veure si aquestes mesures que s'estan implementant, justament, estan arribant on han d'arribar o que encara no ho han fet.

Per això, el passat mes d'abril vaig assistir –i ens vam trobar, no?– a la quarta trobada de dones al capdavant de la cultura, el Parlen les Dones, i també estava la diputada Segovia. Allà vam poder constatar que vosaltres hi éreu, que la vostra veu voldria ser-hi i que esteu donant passes encara necessàries.

Per això també hem vist que en el pla d'acció del Departament d'Igualtat d'aquesta legislatura també es recull com impulsar projectes cinematogràfics i audiovisuals que promoguin la reflexió, el coneixement dels drets humans i la lluita contra els discursos d'odi.

I per tot això, doncs, voldria fer-vos algunes preguntes, que si voleu després ens podreu contestar. Com pensem que tot això que s'està fent en el dia d'avui, i també tant el pla d'acció del Departament de Cultura com el pla d'acció del Departament d'Igualtat, fa avançar, justament, la situació de les dones al món audiovisual? Quins espais encara han de millorar-se?

I, bé, felicitar-vos també perquè vaig poder acompanyar-vos a la jornada Dies d'Indústria i d'Acció i vaig poder veure tota aquesta gran activitat que tenen les dones catalanes en el món audiovisual i del cinema, i us felicitem, com a associació, per tota la tasca que feu.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Com que el Grup Parlamentari Comuns no hi és, té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Agustí Colomines.

Endavant, diputat.

Agustí Colomines i Companys

Bon dia a tothom. Ens dividirem la intervenció entre un servidor i el diputat Isaac Padrós, eh?

Bé, la primera cosa que els voldria dir és agrair-los que hagi vingut aquí i ens hagin explicat la seva circumstància.

I, per començar, els diria que, com poden comprendre i veure, que hi hagi una norma no significa que aquesta norma s'apliqui, no? I, per tant, per moltes lleis d'igualtat, per moltes lleis de promoció de la participació de les dones o d'altres col·lectius discriminats de forma sistemàtica es vulguin fer, si això no va acompanyat d'una voluntat política real, doncs no funciona. Política i humana, eh?, perquè, després, se suposa que en un sector creatiu no haurien de donar-se circumstàncies com els abusos, eh?, i totes aquestes altres circumstàncies que, evidentment, vosaltres acabeu de dir aquí, no? Perquè la violència i l'abús amb la creativitat..., bé, si és, senzillament, una cosa creativa, d'acord, però si és una cosa que després s'aplica d'una forma, diguem-ne, que afecta les persones, és inadmissible completament.

A mi una de les qüestions que m'agradaria saber..., perquè les xifres que s'han presentat aquí són bastant decebedores, no?, i, a més a més, perquè són descendents, eh?; que és el que els deia: hi ha una norma i després resulta que descendeix l'ajuda a la producció. Ho dic per reforçar l'argument, eh? Perquè quan dieu..., heu de..., diguéssim, quantes propostes hi han hagut, en aquestes últimes convocatòries, presentades per a col·lectius en risc de discriminació? Perquè aleshores és quan es pot comparar, de dir «no, és que s'hi han presentat cent homes i dues dones». Clar, evidentment, baixa.

El problema no és l'efecte, sinó que el problema és de partida: quantes persones d'aquests col·lectius han pogut presentar propostes o estan en condicions d'haver po-

gut presentar propostes i, per tant, després rebre. Perquè podria passar que fossin dos tipus de discriminació diferents. Per una banda, el fet de no poder-ho fer, perquè no tens els recursos per fer-ho. I, després, que sí que ho hagi presentat, però que, en igualtat de condicions, no tinguis la subvenció, no? Jo crec que això completaria les xifres i ens faria més diàfan el diagnòstic.

I amb relació al 3Cat, la pregunta és: en quantes produccions heu participat realment, no? Les dones, vull dir, eh? I, per tant, pregunteu què farem nosaltres. Doncs preguntar permanentment a la corporació en quin estat es troben les produccions que tinguin a veure amb aquests col·lectius.

Ara tu.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara té la paraula el diputat Isaac Padrós.

Endavant, diputat.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, presidenta. Gràcies, company Colomines. Bon dia i moltes gràcies. Fa goig saber que també hi ha entitats com la seva, que promouen i lluiten per la inclusió i per la diversitat. Com a persona amb discapacitat els hi dono les gràcies personalment i crec que puc fer-ho en nom de tot el col·lectiu.

Escoltant-les, em venien al cap algunes idees. En primer lloc, tenint en compte que Dones Visuals, com a promotores i defensores de la diversitat i la inclusió..., quines mesures recomanarien als responsables de la corporació per tal de millorar la promoció de la diversitat, més enllà d'implementar el pla de diversitat que es va presentar fa uns mesos.

També demanar-los..., entenc i vull pensar que coneixen bé el Festival Inclús, que promou el cinema inclusiu en la seva màxima expressió. Demanar-los si vostès col·laboren en aquest festival o si en promocionen un de semblant, tenint en compte que el Festival Inclús, doncs, forma part de la xarxa de festivals europeus inclusius.

I en tercer lloc, entenc o vull entendre també que són coneixedores que, recentment, s'ha aprovat una acta europea d'accessibilitat, que és una legislació que en el fons ha de comprometre a transformar en accessibles tots aquells productes i serveis, i també, evidentment, els digitals, en el marc de tota la Unió Europea, no? I per això els hi demano quines propostes tenen per tal de millorar l'accessibilitat en l'univers de l'àmbit de l'audiovisual, tenint en compte que moltes persones, malauradament, encara estem al marge d'aquest univers.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara té la paraula la diputada Marta Vilalta, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Endavant, diputada.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies. I, sobretot, moltes gràcies per la vostra compareixença en representació d'aquest col·lectiu Dones Visuals. I moltes gràcies també per la feina que heu fet i la que fareu, sens dubte, o la que volem fer també conjuntament. Un reconeixement, en aquest sentit, per aquesta feina i aquesta lluita constant, perquè segur que amb la vostra presència, constància i perseverança heu provocat canvis; aquesta voluntat de transformació, d'aconseguir la igualtat i la màxima inclusió, que ho compartim absolutament, totes les reivindicacions que feu, la missió, els objectius i els passos que heu anat donant.

En aquest sentit, permeteu-me la llicència, també, de recordar la feina feta pel Govern anterior, amb qui sé que vau poder també col·laborar i treballar conjuntament, especialment amb la consellera Natàlia Garriga, la consellera de Cultura,

també la consellera d'Igualtat i Feminismes, Tània Verge, i que sé que segur que ara continua, i volem i vetllarem perquè continuï també aquesta legislatura.

Se n'ha parlat abans, de la jornada Parlen les Dones, també d'aquestes línies de subvenció que vosaltres recolliu a la vostra..., aquests criteris en les línies de subvenció, no?, que tinguin en compte aquests criteris de gènere o incorporar la perspectiva de gènere, evidentment, en tots els projectes audiovisuals.

Un treball que, sens dubte, vosaltres, segurament, doncs, heu pogut anar fent que passés i que demostra que es produeixen canvis, perquè res és casual. Parlàveu de la *new Catalan wave*, d'aquest increment de presència. Potser les que es veuen menys són les cineastes, les directores, però que no és només això, sinó també guionistes, productores, muntadores o realitzadores, que en els últims anys s'ha pogut incrementar, han pogut fer aquest pas endavant i segur que també es deu a aquesta aposta social, política i institucional.

Ens ha interessat molt la vostra guia de bones pràctiques, perquè l'hem pogut consultar també aquestes darreres setmanes i crec que és molt bona feina. I, en aquest sentit..., sé que fa pocs mesos que està presentada, no?, des de la tardor passada, però sí que ens agradaria saber quina ha estat la rebuda del mateix sector, la rebuda dels companys i companyes vostres, del món de l'audiovisual, però també de les institucions o d'altres entitats, si heu tingut l'oportunitat de poder compartir-ho, més enllà de la pròpia presentació, i si ja esteu notant que s'estan implementant o que estan passant coses, en el fons..., és l'objectiu de la guia, no?, fer que provoqui coses.

També, si aquesta guia s'ha pogut presentar o l'heu pogut compartir no només genèricament, sinó amb el Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, amb el 3Cat, perquè en parlàveu, no?, en fèieu referència, els hi marcàveu deures a través de nosaltres, i crec que és una guia que el mateix 3Cat, la mateixa Corporació de Mitjans Audiovisuals, doncs, podria també recollir.

De fet, en aquest sentit, els hi volíem preguntar... la vostra valoració sobre el pla de diversitat i el pla d'igualtat de la corporació, del 3Cat, però és que ja ho heu respost, heu fet una anàlisi, justament, detallant..., no us volia reinterpretar, però, en tot cas, el que n'extrec és aquests dubtes, no?, que poden estar bé les mesures o ser un pas... Nosaltres compartim –aquí, parlo per nosaltres– que són bones eines, però, en tot cas, us generaven uns dubtes i unes incògnites, que ens preguntàveu o ens demanàveu, no?, de quina manera ho podem treballar i traslladar.

Ens comprometem, doncs, a traslladar-los-ho directament; també a través d'aquesta mateixa comissió. De fet és la Comissió de Control a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals; per tant, part d'aquesta funció és poder preguntar sobre aquests dubtes que ens traslladàveu i poder fer aquelles accions parlamentàries que se'n desprenguin. Parlàveu d'una resolució aprovada la legislatura passada. Doncs, bé, aquesta també és la nostra funció, poder seguir aprovant compromisos del Parlament que després interpellin el Govern o interpellin els mitjans públics del nostre país.

Sí que és cert que, just –casualitat– fa no sé si un parell de sessions d'aquesta comissió, vam poder preguntar sobre la presència de les dones al 3Cat en general. I aquí vèiem una molt bona tendència; de fet, era un dels objectius, aconseguir la plena paritat en pantalla, sobretot en l'àmbit de les persones tertulianes, col·laboradores i entrevistades. I ens explicaven que s'havia passat de menys del quaranta per cent, el 2021, a la plena paritat en aquests moments, en aquelles qüestions que és més fàcil de quantificar, diguéssim.

Altra cosa –i ho compartim absolutament amb vosaltres– és els biaixos en els temes, la reproducció dels rols i dels estereotips, no?, qui parla sobre què o quins experts o quines tertulianes. És només una part, la pota més de la igualtat o de la paritat, queda tot el repte de la inclusió, de la diversitat, que també ens van poder venir a explicar el pla de diversitat i que crec que és un camí que cal recórrer conjuntament.

Sí que és veritat que també, doncs, ens explicaven aquest criteri de que, en les coproduccions de ficcions del 3Cat..., de posar-hi aquest criteri, també, de la direcció femenina, que creiem que és interessant. No sé si vosaltres també ho penseu...

I, en tot cas, acabo, presidenta, perquè s'ha acabat el temps, compartint amb vosaltres que cal seguir, que queda molt camí, que és una problemàtica social no només de l'àmbit de l'audiovisual i que també estem molt amatents a l'onada reaccionària i que, sens dubte, per fer-hi front, la indústria audiovisual pot ser motor de canvi i n'estem convençudes que ho serà. I estendre la mà per seguir col·laborant conjuntament.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara donaríem la paraula al diputat Alberto Villagrasa del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Endavant, diputat.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, gracias, presidenta. Dar las gracias a las ponentes, preguntarles por el trabajo que realizan. Esperaremos el informe que dicen que nos presentarán; lo estudiaremos.

Y, bueno, yo creo que cumplen, dos funciones muy importantes. Una es la lucha por la no discriminación, por unos derechos que, además, están consagrados en el artículo 14 de la Constitución española, y luchar por abusos de poder, como comentaba la señora Jirari, pues, está bien dar soporte a estas personas. Y luego, pues, intentar potenciar a aquellos colectivos que se ven más discriminados, a la hora de poder acceder a según qué aspectos laborales, pues, ayudarles a que puedan desarrollar sus potencialidades.

Sí que creo que, al final, los números a veces son un poco tramposos y –yo no lo sé, ¿eh?, pero lo decía el señor Colomines, ¿no?–, sobre este veinticinco por ciento que han tenido ayudas en la producción, claro, a lo mejor es que son el cien por cien de las que se han presentado. No lo sabemos, ¿eh? Pero también es verdad que, al final, tiene que haber unos criterios de calidad. Y la calidad no viene por ser hombre o mujer, la calidad viene por la profesionalidad de una persona. Y yo creo que, en situaciones de igualdad, el que sea mejor tiene que tener acceso a esa subvención o a ese presupuesto o a esa ayuda.

Lo digo porque..., no es el caso, no lo sé, pero, por ejemplo, a nivel nacional, en España se han llegado a dar ayudas de 1 millón de euros a películas que apenas han recaudado ni ochenta mil, ni treinta mil, ni diez mil euros, y eso es tirar 1 millón de euros a fondo perdido. Simplemente, pues, el criterio no lo sé, pero cuando una película recauda ochenta mil euros, treinta mil euros o diez mil euros y se le da 1 millón de ayudas públicas, es evidente que el criterio de calidad no ha existido. Por lo tanto, lo que tiene que primar es un criterio de calidad; eso sí, sin que haya –y lo comparto con ustedes– ningún tipo de discriminación.

Luego, cuando hablaban de que la ayuda media a producciones –a lo mejor me equivoco, ¿eh?– dirigidas por una mujer estaba en 1.900.000 y por un hombre, en 2.700.000. Pero, claro, depende de la producción también. No es lo mismo un documental que una película. No es lo mismo una película que una serie. No es lo mismo una serie de tres capítulos que una serie de diez capítulos. Por lo tanto, es verdad que, ojo, también las cantidades van a variar según el tipo de producción que sea.

Y, luego, una duda –una duda, ¿eh? Porque yo lo he intentado buscar y no... Hablaban de directoras «racialitzades», ¿no? Es el concepto, que no... Perdón, ¿eh?, desconocimiento puro y duro. Iba a preguntarles a qué se corresponde esta definición, porque yo lo he intentado buscar y me han salido diferentes definiciones, y es un concepto que, de verdad, lo desconozco, ¿eh?

Yo..., felicitarles por el trabajo que realizan. Yo sí que creo que hay que potenciar y ayudar a esos colectivos que tienen más dificultad para poder acceder a según qué subvenciones. Pero yo sí que creo que hay que ver, cuando se habla de 1.900.000 y

2.700.000, qué tipo de producción hay encima de la mesa y luego, sobre todo, criterios de calidad. Porque, si hablamos de subvenciones públicas, tiene que haber una rentabilidad, como mínimo, que sea en calidad, porque el dinero es público y no está para regalarlo. Y he puesto algunos ejemplos a nivel nacional.

Pero, bueno, igualmente les felicito por el trabajo que realizan y, sobre todo, por evitar problemas de abusos de poder, problemas de discriminación, que yo creo que es importante. Y restamos a vuestra disposición.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara té la paraula la diputada María Elisa García, del Grup Parlamentari de VOX.

Quan vulgui, diputada.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Gracias a las ponentes.

Bien, han hablado de discriminación y malos tratos hacia determinadas personas y, por descontado, condenamos esas prácticas hacia cualquier persona. Pero desde VOX, como ya sabrán, no creemos en cupos y mucho menos en subvenciones públicas –que veo que ustedes tienen unas cuantas– para colectivos ideologizados como el suyo.

En VOX creemos en la meritocracia. Y lo cierto es que nos parece lamentable que el cine español, lo hagan mujeres u hombres, deba estar subvencionado con el dinero de todos los españoles. Lo cierto es que esto lo único que propicia es que proliferen cineastas, directores o guionistas que realizan un trabajo mediocre y que no interesa a la población en general y por el que los españoles no pagarían ni un duro.

Y pone en el mismo lugar a estas personas sin talento, sectarias o ideologizadas, que realizan trabajos sin interés general, a la misma altura que los cineastas españoles que realizan un gran trabajo que interesa y por el que se paga dinero privado.

En este sentido, mi pregunta es: ¿puede decirnos usted, en este plan de igualdad, de perspectiva de género, de interseccionalidad y de colectivización que han reclamado, cuánto dinero público han recibido, por ejemplo, en los últimos cinco años?

Gracias.

La presidenta

Com el Grup de la CUP i d'Aliança Catalana no hi són, ara tenen la paraula per respondre, per un temps màxim de deu minuts, les representants de Dones Visuals. Endavant.

Carme Puche More (membre de l'equip de Dones Visuals)

Primer, dir que, com que ens heu fet tantes preguntes, realment no les podem respondre totes, així que anirem priorititzant segons el que considerem que podem anar respondent.

Primer de tot, donar les gràcies per convidar-nos, perquè amb la pressa de complir amb el temps, no?, i el daixò, doncs, ens hem oblidat de ser ben educades, que és important.

No sé com voleu que ens organitzem... Hi ha una resposta que potser podria ser una mica genèrica, no?, que és el fet de..., quines són les nostres propostes per a la corporació, així en genèric, eh?, que al final té a veure amb què fem amb aquestes demandes de lleis o aquesta demanda; també té a veure amb l'objectiu de l'accessibilitat activa a la cultura que té la Generalitat i, per tant, en l'accés hi ha, doncs, exactament, també, aquest..., qui hi accedeix i com hi accedeix, i com es pot resoldre això.

Nosaltres, a les passades jornades, vam presentar una idea d'aquesta que hem estat elaborant amb el..., coneixent l'exemple del British Film Institute, que són els estàndards de diversitat, i que nosaltres creiem que es poden fer uns estàndards catalans per a la diversitat. D'acord? Ara no hi ha temps aquí per explicar en què consisteix això. Ho vam fer el dia de la inaugural i ho tenim també per escrit i també és una cosa que podem compartir-vos.

Aquest diàleg el que vam demanar allà és tenir-lo amb les institucions i el començarem amb l'ICEC, i seria meravellós començar-lo amb la «corpo», perquè creiem que és una manera de treballar i encarar què podem fer i de fer-ho totes plegades, no? I no està de més que estigui unificat, eh? També perquè, al final, les productores i totes les persones que estem creant..., està bé que els criteris es vagin unificant, perquè, evidentment, també hi ha una visió pràctica de com es plantegen els projectes i com es porten a terme. Això era com..., una cosa que em semblava que, genèricament, contestava algunes de les preguntes.

Voleu que vagi seguint? (*Pausa.*) Tens...?

Salima Jirari Kouaihi (membre de l'equip de Dones Visuals)

Jo anava, només, a complementar. Els estàndards de diversitat em semblen un model d'èxit i creiem que és una cosa fàcilment replicable; primer, perquè s'ha replicat en molts països del món. Tenen el seu origen al Regne Unit, però els han adoptat els Oscars, per exemple, els han adoptat a Austràlia; és a dir, diferents indústries han tingut la capacitat de replicar-los i adaptar-los a la seva realitat.

Però són un model d'èxit perquè no només posen el focus en el que passa davant de la pantalla, sinó en el que passa als equips; és a dir, com s'estan construint aquells equips, quina relació hi ha entre els equips i les històries, que és una cosa que també em sembla molt important. I després té dos blocs, que també em semblen molt interessants, que és accés i oportunitats a la indústria i audiències menystingudes, no?

Llavors, una pel·lícula perquè pugui complir els criteris d'elegibilitat, i a partir d'aquí ja sí que entrem en criteris de qualitat, com deia el company, ha de complir, com a mínim, un d'aquests dos punts, no? Llavors es garanteixen unes bases mínimes.

Carme Puche More (membre de l'equip de Dones Visuals)

Crec que és interessant dir també que, per exemple, nosaltres hem comentat amb algunes productores aquesta mesura, i quan es posen a mirar-la és relativament fàcil de complir, és a dir, que no és una cosa molt complicada que no es pugui complir. La Deborah Williams parlava d'una metàfora que a mi m'agrada molt, que és la de «els estàndards d'inclusió són un cercle en què tothom pot entrar de la seva manera per fer que la societat sigui més inclusiva». I això està bé, no? «Hi han aquestes opcions. Tria la que és millor per a tu i fes-te responsable de que aquesta ha sigut la teva opció.» O sigui, que, diguéssim, aquesta era com una de les idees.

Ja. Vols seguir?

Salima Jirari Kouaihi (membre de l'equip de Dones Visuals)

Sí, jo anava, potser, a tornar al bloc «corpo». (*Veus de fons.*) D'acord.

Com una altra de les preguntes també que ens fèieu era una mica, també, com dades de la «corpo», no?, i com nosaltres les havíem analitzat, també. Nosaltres les úniques dades que hi hem tingut accés també són les dades de les tertulianes, que ens sembla molt interessant i que responen al reclam de les companyes d'«on són les dones?», però nosaltres creiem que calen moltes més dades que no les hem trobat.

Llavors, a la pregunta que també feia el company de quants projectes s'han presentat, nosaltres també tenim aquesta mateixa pregunta. No coneixem aquestes dades. Però no només de quantes persones racialitzades s'hi han presentat, sinó quantes dones s'hi han presentat. I no només quantes s'hi han presentat, sinó quantes han sigut seleccionades. Això, a dia d'avui, nosaltres, si aquestes dades existeixen, no hem tingut accés a cap dels informes o no ho hem sabut trobar dins d'aquest marc.

Carme Puche More (membre de l'equip de Dones Visuals)

I després hi ha una cosa molt important, quan es parla d'accessibilitat, de meritocràcia i de tot això; que ara me'n recordava que el 2019, al diari *Ara*, nosaltres ja publicàvem un article dient que parlar de la meritocràcia tenia alguna cosa d'ofensiu, no?, de creure que, realment, perquè un projecte arribi des d'un gènere o un altre, o des d'un col·lectiu o un altre pugui no tenir qualitat. Però el tema és que, en realitat,

no poden pujar projectes. Això és una cosa de no conèixer bé el procés de selecció dels projectes, no? No poden pujar projectes que no tinguin la qualitat. És a dir, els sistemes de control que hi ha per poder accedir a les ajudes públiques són molt alts, molt complexos, molt difícils, amb un alt nivell de competitivitat i que fan que les pel·lícules que arribin tinguin aquella qualitat que durant el procés s'ha decidit que han de tenir.

I aquesta qualitat és aquella d'aquell moment i d'aquella comissió també. És a dir, hi han unes comissions que decideixen, que miren, que parlen, que debaten, bla-bla-bla. D'acord? Llavors, aquesta qualitat, per una banda, és una qualitat que existeix i que està decidida per tot el sistema –és a dir, que hi han moltes veus en joc–, i, per altra banda, la qualitat no és científica. La qualitat és sempre subjectiva. Estem parlant de cultura, i la cultura parteix de la subjectivitat dels individus per a la subjectivitat dels espectadors i les espectadores. I, per tant, aquí parlar de qualitat com alguna cosa que algú sap el que és no crec que sigui el que es considera.

Per tant, crec que estem parlant de cultura, d'accés a la cultura, i de quina és aquesta transmissió de coneixement i de valors a través d'una cadena de control, ho repeteixo, molt forta a què les creadores i els creadors estem també sotmesos; no ho dic en negatiu ni en positiu, és el que hi ha, aquest és el sistema que tenim i és el que passem.

Salima Jirari Kouaihi (membre de l'equip de Dones Visuals)

Sí, jo, si puc afegir alguna idea també, tornant a la dada aquesta de què arriba, també, com matisar que el fet de que no hi hagi sol·licitud no vol dir que aquest talent no hi sigui. És a dir, que un projecte arribi a la «corpo» ja vol dir que hi ha hagut una productora que hi ha donat suport, que segurament li ha donat suport perquè l'ha vist en algun programa de *pitching*, que en aquell programa de *pitching* ja ha tingut el seu propi procés. És a dir, tots aquests tallafocs també fan que el talent es vagi quedant exclòs, no?

Llavors, que els projectes no estiguin arribant als llocs, ara mateix, de l'acció no vol dir que aquell talent no estigui existint. I nosaltres, internament, no?, és alguna cosa que també hem anat trencant. El 2017, es deia que no hi havia dones i ara tenim un directori amb 2.500 professionals, no?

Llavors, el talent hi és; una altra cosa és que estigui arribant. Perquè les productores..., que, també, la indústria té un tarannà excloent, per defecte, i el que calen són mesures concretes, incentivadores. Quan dèieu: «Què podem fer, no? Tenim un marc legal, què podem fer?» Calen mesures concretes que tradueixin aquesta llei en pràctiques específiques dins de la indústria que incentivin els productors i productores, sobretot, a anar a la «corpo» a presentar-se a «pitchejar» amb un projecte dirigit per dones o dirigit per un col·lectiu infrarepresentat.

Yolanda Olmos Ruiz (directora de Dones Visuals)

Jo volia només fer un apunt respecte al comentari sobre la guia. La guia està jove, l'hem començat a difondre. Ara també s'està fent una sèrie de presentacions, també, en l'àmbit educatiu. Hi ha una estratègia: s'ha començat a poquet a poquet, perquè entenem que és molt important que la gent que comença a treballar amb l'audiovisual, a escriure les seves primeres pel·lícules, puguin tenir la mirada molt oberta; poden escollir qualsevol temàtica, però que es facin preguntes, que ja es fomenti també, gràcies a aquesta guia i altres materials, el seu esperit crític, no? I, evidentment, puguin fer tot tipus de pel·lícules, pel·lícules *mainstream* que arriben a una gran població, altres pel·lícules menys convencionals, en tots els formats.

Creiem, a Dones Visuals, que les dones hem de participar i participem en tot tipus de pel·lícules, i aquestes han de ser accessibles per totes les audiències, no? Hi han audiències que els hi agrada un tipus de pel·lícules i a altres que els n'agrada un altre. I el dret a la cultura, a l'accés –no només a la creació, sinó també al consum d'aquestes pel·lícules–, és un dret que està reflectit i que no el posarem en qüestió, no?

O sigui, que la guia està en marxa i, evidentment, les persones de la «corpo» van ser convidades quan la vam presentar a les jornades de l'any passat, i esperem continuar les converses per veure si també és motivadora i si els inspira per complementar el seu pla de diversitat i com una mesura més, no?

(Veus de fons.)

Carme Puche More (membre de l'equip de Dones Visuals)

No, molt ràpidament. Només dir que la guia sí que el que hem notat és que hi ha una gran demanda. És a dir, hi ha molta gent que se'ns acosta com...: «Escolta, ens podreu venir a presentar-la? Ens la podeu tornar a explicar?»

I la guia també és un espai de pràctiques. És a dir, no ja només en l'univers de les mesures correctores i tal, que, no?, com molt bé és veritat, tenim lleis i tot i són importants i les necessitem, sinó que els valors són una pràctica. I, llavors, la guia, d'alguna manera, t'ajuda a fer aquestes pràctiques.

Si tu comparteixes aquests valors, evidentment, doncs pots posar-te a practicar-los per anar veient moltes d'aquestes coses, que a vegades són molt més senzilles del que ens pensem, per poder donar accés, i aquest accés és riquesa i és qualitat.

Yolanda Olmos Ruiz (directora de Dones Visuals)

No és una guia que et digui com has de fer les coses. No és una recepta. És un espai de reflexió.

La presidenta

Bé, moltes gràcies a totes tres. Algun grup parlamentari necessita algun aclariment? *(Pausa.)* No.

Aleshores, donaríem per finalitzada aquesta compareixença i faríem un recés de cinc minuts per rebre els representants de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts d'onze del matí i dotze minuts i es reprèn a les onze i onze minuts

La presidenta

Reprenem la sessió d'avui donant la benvinguda a la presidenta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i als directors de la ràdio i la televisió.

Ara hauríem d'aclarir les acumulacions de preguntes. Com el Grup de Comuns no ha acceptat l'acumulació, faríem conjuntament, en un primer grup, la 6, 7, 8 i 9; posteriorment, la 18 i la 20, i, finalment, la 22 i 23.

A més, la diputada Segovia m'ha demanat fer les seves preguntes al final perquè aquest matí l'han citat a una reunió al Departament d'Educació. Tothom hi està d'acord? *(Pausa.)* Okay, perfecte.

Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'actualització del llibre d'estil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

322-00109/15

Comencem amb el primer bloc de preguntes, sobre criteris professionals i informatius, amb la pregunta 1, adreçada a la presidenta de la corporació, sobre l'actualització del llibre d'estil de la CCMA. Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, José Ignacio Aparicio.

Endavant, diputat.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, presidenta. Presidenta, en dies passats vam veure com un periodista de TV3 feia servir una expressió contundent i explícita a l'aire, referint-se al PSOE com a «“puto” PSOE», segons es va recollir també en algun mitjà, com *El Triangle*, en un article recent.

Aquesta peça denunciava la manca d'actualització del llibre d'estil i la permissibilitat d'aquest tipus de dèficits professionals. A més, col·legues de l'àrea d'esports i alguns col·laboradors en alguns programes d'humor, eh?, han acumulat comentaris d'opinió públicament carregats, cosa que molts veuen com un cop a la neutralitat i l'objectivitat de l'organisme que ha de vetllar per preservar.

A veure, és igual si és «“puto” PSOE» o «“puto” Junts» o «puta Esquerra» o el que sigui, es tracta, al final, de l'expressió.

Els comitès professionals i d'empresa de TV3 i Catalunya Ràdio reclamen amb insistència no només l'exigència del seguiment del llibre d'estil, sinó també una revisió i actualització immediata d'aquest, perquè en molts d'aquests casos no només vulneren pautes ja vigents, sinó que evidencien que aquestes són anacròniques o insuficients per abordar la presència a xarxes o a formats nous.

Llavors, ens agradaria saber, tenint en compte tot el que hem comentat, si hi ha algun..., la previsió que tenim de revisió, eh? La creació formal de la comissió del llibre d'estil, quan té previst concretar i aprovar aquesta revisió, quins terminis tenim per assegurar-nos que aquesta nova versió, amb eines clares per a la vigilància i la sanció, doncs, es podrà aplicar obligatòriament a tots els professionals, etcètera.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Presidenta, quan vulgui.

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, presidenta. Senyor diputat, el llibre d'estil és la nostra guia editorial, com vostès saben, la pauta d'aplicació obligatòria per als nostres professionals, i des de 3Cat vetllem pel seu compliment i, alhora, també l'actualitzem en diferents àmbits que considerem necessaris.

Entre altres, tenim també, com saben, una comissió de professionals, que és qui analitza tots els casos, valora també com actualitzar el llibre d'estil i planteja, com diem, aquests canvis necessaris per anar incorporant les qüestions més recents que creiem que també són necessàries d'incorporar, des de la violència masclista i perspectiva de gènere, l'edatisme, la crisi climàtica, la diversitat, el fet immigratori.

Si bé, com vostè ara em preguntava i me'n feia esment, hi ha una qüestió que sempre ha generat un cert debat i que n'hem parlat també en aquesta comissió en diferents ocasions, que és les expressions i manifestacions dels professionals a les xarxes. I aquest és un tema que és complex, perquè hi intervenen molts factors. Per una banda, la necessitat de preservar i protegir la imatge d'independència dels nostres mitjans i el rigor que han de tenir aquests mitjans. I, per altra banda, la necessitat també que els nostres professionals, com a ciutadans, com a ciutadanes, també tenen dret a la llibertat d'expressió. I per tant, és una qüestió que no és fàcil, que aquest país tenim una llarga i amarga experiència del que vol dir la censura i com l'afecta, finalment, el poble, la censura.

I per tant, és un tema que genera molt de debat, que l'estem treballant i que hem de buscar sempre aquest equilibri entre allò que nosaltres, com a mitjans públics i com a 3Cat..., hem de vetllar per la imatge i el rigor i la reputació, si em permet, de la casa 3Cat i, per tant, també dels seus mitjans, i, alhora..., aquesta combinació, d'acord?, com deia, complexa –que també la resta de mitjans europeus tenen les mateixes problemàtiques que nosaltres i també s'estan debatent en el si d'altres àmbits, no?–: com preservem que aquesta llibertat d'expressió dels propis professionals es

pugui fer compatible amb les necessitats que nosaltres tenim, com és obvi, de preservar la nostra reputació, el rigor d'una empresa pública com és la nostra.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, presidenta. Diputat...

José Ignacio Aparicio Ciria

Sí, sí... No, no, és evident que fàcil no és, però també és veritat que els professionals que estan a determinats mitjans, quan surten d'aquests mitjans, al final són figures públiques. És com si un actor de cinema diu determinades coses encara que no les digui a la pel·lícula.

Llavors, jo continuo preguntant si hi ha alguna previsió de canvi o de donar una volta al llibre d'estil, sobretot per tractar els temes de les xarxes, etcètera. Si tenim alguna previsió de data.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Presidenta, endavant.

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, presidenta. Com li deia, és un tema complex, que treballem intentant també preservar la llibertat d'expressió i que, fins i tot en el cas que vostè esmenta, no és un periodista nostre i, per tant, encara és més complex, des d'aquest punt de vista, l'opinió que pot generar i el debat que pot generar.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, presidenta.

Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la permissibilitat de males praxis periodístiques en els seus documentals

322-00111/15

Passem a la pregunta 2, adreçada a la presidenta de la corporació, sobre la permissibilitat de males praxis periodístiques en els seus documentals. En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula la seva portaveu, María Elisa García.

Endavant, diputada.

María Elisa García Fuster

Gracias. ¿Por qué la CCMA permite las malas praxis periodísticas en sus documentales?

La presidenta

Presidenta...

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, presidenta. Senyora diputada, no puc respondre aquesta pregunta perquè no sé a què es refereix.

En tot cas, deixi'm dir que el segell de periodisme de qualitat i en català en els nostres documentals i reportatges es demostra per les seves bones audiències i per la bona relació que té tant la ciutadania com també, doncs, els resultats que ens donen en la plataforma, on, precisament, fa pocs dies fèiem públic els deu reportatges més vistos, que acumulaven 1,2 milions de reproduccions.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, presidenta. Diputada, endavant.

María Elisa García Fuster

El pasado noviembre, 3Cat emitió *Murs de silenci. Gran Escala 2000*, un documental que vinculaba directamente la figura del famoso cantautor de habaneras Josep Lluís Ortega Monasterio con Antolín Fernández, un proxeneta condenado por robos, violencia y prostitución. Ante estas graves acusaciones, la familia del compositor ha decidido acometer acciones legales contra la «corpo» y ha presentado una querrela contra el derecho al honor de su antepasado, que ya ha sido admitida a trámite.

Mire, VOX no viene a hablar de quién era o qué hacía Ortega Monasterio, no nos erigimos como jueces de nada, pero nos preocupa que se criminalice a personas difuntas sin pruebas fehacientes.

Podríamos cuestionar que una televisión pública, que nos cuesta 370 millones de euros anuales, emita documentales donde, sin pruebas, se atribuyen delitos a personas difuntas que no pueden defenderse. Pero es que, además, señora presidenta, miente deliberadamente, su documental miente deliberadamente, omitiendo que hay dos sentencias judiciales que declaran inocente a Ortega Monasterio, una de ellas de la Audiencia Nacional, en el 84, y la otra, del Tribunal Supremo, en el 85.

Por si fuera poco, tampoco dieron la oportunidad a su familia de defender a su antepasado. No se les informó ni tuvieron la opción de contrarrestar la información, una práctica que contradice los principios básicos del periodismo, pero que, por desgracia, es habitual en la CCMA.

Las malas praxis periodísticas se extienden en TV3, no es la primera vez. En enero del 2023 se emitió un documental *Laietana, 43. El cau de la Bèstia*. En su propia descripción, el programa identifica una cuarentena de torturadores que se encargaban de los interrogatorios en la jefatura de policía de Vía Laietana. Entre ellos, se señalaba como torturador a don Rafael Quintero, inspector jefe de policía en el 61, por –textualmente– «invitar, reiteradamente, a disolver una manifestación en el 66».

¿Cree que es ético presentar a estas personas como torturadoras o proxenetas sin pruebas, manchando su honor, intoxicando su imagen y provocando un daño moral gravísimo e irreversible? A esto, señora Romà, se le llama incompetencia –en mayúsculas.

Gracias.

La presidenta

Presidenta, endavant.

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, presidenta. Senyora diputada, vostè voldria tancar els mitjans públics i, per tant, també les redaccions informatives. Aquests mitjans són les redaccions informatives que més valoren la ciutadania des del punt de vista d'interès informatiu, de rigor i, per tant, la referència informativa per a la ciutadania, per al país.

I, per tant, des d'aquest punt de vista, darrere d'aquests reportatges hi ha investigacions periodístiques rigoroses –rigoroses–, que són les que fan i porten a la conclusió, per part dels responsables dels serveis informatius, dels documentals i del conjunt de l'organització, de considerar necessari donar veu també a les veus que a vegades són més invisibles, a les veus que a vegades són les més dèbils i, per tant, explicar la història basada també en una investigació, com dic, periodística i de rigor.

Gràcies.

La presidenta

Passem a la pregunta 3, sobre l'ocultació dels episodis d'inseguretat.

Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'ocultació dels episodis d'inseguretat

322-00112/15

En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula la seva portaveu, María Elisa García.

Endavant, diputada.

María Elisa García Fuster

¿Por qué la «corpo» oculta los episodios de inseguridad?

La presidenta

Presidenta, quan vulgui.

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, presidenta. És que no sé a quins episodis fa referència i nosaltres, com sempre hem dit, cobrim l'actualitat i seguim el criteri professional i periodístic de la nostra redacció.

Gràcies.

La presidenta

Diputada, té la paraula.

María Elisa García Fuster

Señora Romà, la inseguridad asola Cataluña y este hecho es consecuencia de la inmigración ilegal y masiva que importan socialistas y separatistas.

Miren últims quinze dies en Catalunya: 30 de juny, els veïns del barri de Terres, en Sabadell, estaven aterroritzats per ocupats i delinqüents magrebins –TV3 no se'n va fer eco–; 1 de juliol, detenen a un marroquí de vintiquatre anys per agressió sexual a una noia de vint anys a les piscines municipals de Balàfia, en Lèrida –a TV3 no li interessa–; 5 de juliol, un clan de magrebins, que està ocupant un local i porta mesos protagonitzant robos violents, provoca una batalla campal al barri de la Barceloneta –TV3 ni estava ni se'n esperava–; 10 de juliol, un magrebí intenta violar a una noia a Sant Vicenç dels Horts i és salvat pel seu propi gos –TV3 abandona a la víctima–; 12 de juliol, durant les festes patronals de Polinyà, un grup de magrebins se dedicava a robar amb violència i aquella mateixa nit intentaven violar a una noia; el 14 de juliol, detenen a alguns d'ells –TV3 silenciar a les víctimes–, i així tots els dies.

¿No creu que la televisió pública catalana, una televisió regional, té l'obligació de fer menció de tots aquests fets que ocorren a la seva regió? ¿No fan menció perquè els responsables d'aquests incidents són magrebins? ¿Creen que, omittent les notícies sobre robos violents i violacions per part de delinqüents estrangers, van a enganyar als catalans?

No, mire, senyora Romà, president de la televisió catalana, silenciar a les víctimes només fa que TV3 sigui etiquetada pels catalans com a televisió sectària, sense rigor, i al servei de qui ha portat a Catalunya tota aquesta violència, és a dir, al servei de separatistes i socialistes. Silenciar a les víctimes només fa que els catalans etiquetin a TV3 com a gran estafa que nos roba 370 milions d'euros cada any.

Gràcies.

La presidenta

Presidenta, té la paraula.

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, presidenta. Bé, m'agradaria que, en primer lloc, parléssim de persones, perquè no són magrebís, són persones que viuen a Catalunya i, per tant, igual que molts altres catalans, també tenen drets, tenen necessitats i no sempre estan ben cobertes, no sempre estan..., d'acord?, i se'ls hi respecten els seus drets.

I, per tant, la nostra obligació és poder explicar tot allò que passa, és veritat –no sabem tampoc tot el que passa a Catalunya–, però sí fer-ho sempre des d'un enfocament global que ens permeti interpretar el perquè dels conflictes, que ens permeti buscar com podem tenir un major enteniment, com podem millorar la cohesió social, com podem resoldre les problemàtiques socials que tenim en aquest país, que també són, entre altres, el desequilibri de la balança fiscal.

I, des d'aquest punt de vista, només cal que li afegeixi que sempre buscant, com no podria ser d'una altra manera, evitar que nosaltres siguem també un instrument per generar més enfrontaments.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, presidenta.

Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el garantiment de la pluralitat i la neutralitat informativa dels mitjans de comunicació públics de la corporació

322-00117/15

Passem a la pregunta 4, sobre el garantiment de la pluralitat i la neutralitat informativa dels mitjans de comunicació públics de la corporació. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el seu portaveu, Hugo Manchón.

Endavant, diputat.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Señora Romà, le voy a plantear hoy una pregunta sencilla. Estamos en la última sesión ya de julio y se lo voy a poner muy fácil; solo tiene que responder sí o no, sin rodeos. ¿Considera la presidencia de la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales que el castellano es una lengua impropia de Cataluña?

La presidenta

Presidenta, té la paraula.

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Bé, com vostè sap, no estic aquí per fer expressions polítiques de què és el que jo penso i el que opino des del punt de vista polític, sinó per donar explicacions sobre la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Gràcies.

La presidenta

Diputat, té la paraula.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Bueno, en los comentarios políticos ya dejamos que los haga la televisión pública, que no se quedan cortos.

La pregunta era importante, porque ustedes se piensan que TV3 les pertenece y que es su cortijo. En Cataluña conviven dos lenguas con total normalidad y que, además, son oficiales, aunque ustedes se empeñen en lo contrario. Le voy a leer una noticia de TV3: «Feijoo amenaza con imponer el castellano a la mitad de las clases

en Catalunya.» ¿Amenaza? Los que amenazan la neutralidad y la pluralidad son ustedes, con sus comentarios y sus titulares. ¿Defender una educación bilingüe es una amenaza?

Ustedes dicen en la noticia, también, que Feijoo reaviva el enfrentamiento lingüístico. O sea, resumiendo, para TV3, defender dos lenguas es una amenaza y enfrentamiento lingüístico. ¿Cómo le llaman el no acatar las sentencias judiciales, por ejemplo, del veinticinco por ciento? ¿Y a que se multe a empresas por no rotular sus negocios en castellano qué es? ¿Cómo le llaman? ¿Y a espiar a los niños en las escuelas para ver si hablan catalán o no qué es? (*Veus de fons.*) Esto pasa... Cállese, por favor. Esto pasa en Cataluña. Y usted no lo ve como una amenaza, su televisión.

Su sectarismo huele que apesta. Lo sorprendente es el silencio atronador de los socialistas. Bueno, sorprendente no, ya no sorprende nada. Ayer una diputada de la CUP rompió una foto del rey y los socialistas ni se inmutaron, como para mover un dedo cuando en TV3 actúa como brazo político y mediático de Esquerra. Ellos calladitos para no molestar al separatismo que lo mantiene en el sillón.

Eso sí, hoy el PSC se ha enfadado, pero solo un poquito, porque en TV3 han dicho «puto PSOE», pero cuando han dicho «puta España» en la televisión pública catalana, ahí sí que se callaban.

Muchas gracias.

La presidenta

Presidenta, té la paraula.

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, presidenta. No sé quin problema hi ha amb la llengua castellana perquè, gràcies al sistema educatiu català, vostè està parlant en castellà i jo l'entenc perfectament. I, per tant, no pateixi, que, des d'aquest punt de vista, segurament aquells conflictes que a vostè li preocupen no seria tan necessari que se'n preocupi, hi han altres conflictes en aquest país als quals hi podrien atendre més temps.

Nosaltres som un instrument d'impuls de la llengua catalana; per tant, i com és lògic, impulsem la llengua catalana. I no tinc gaires coses més a afegir sobre aquesta qüestió.

Gràcies.

La presidenta

Passem a la pregunta 5, adreçada al director de la televisió, sobre l'estigmatització a l'hora de donar informació de determinats territoris.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'estigmatització a l'hora de donar informació de determinats territoris

323-00105/15

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el seu portaveu, José Ignacio Aparicio.

Endavant, diputat.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, presidenta. Director, en una darrera comissió parlamentària que vam tenir aquí, en aquesta mateixa sala, l'Associació de Veïns de la Mina va expressar que només surten notícies dolentes sobre aquest barri, malgrat que hi han moltes coses positives, i expressaven totes les coses que feien.

Llegint les seves aportacions, veiem una queixa clara, sobretot per a aquesta associació i d'altres, que és el tractament informatiu que reforça una imatge negativa, en aquest cas, del barri de la Mina, com si fos només i exclusivament un focus de

problemes, eh? Tot això abans del programa del *30 minuts* que, segurament, teníeu programat ja.

Diverses veus han lamentat que la perifèria de Barcelona i altres zones metropolitanes reben una informació esbiaixada, a vegades, a TV3. Es focalitza en problemes socials sense mostrar l'altra cara de la realitat, que són projectes comunitaris, iniciatives culturals, petits èxits locals, etcètera. Com es va explicar en un article d'un diari regional, s'acaba fent una informació esbiaixada, conscientment o no, encara que no es vulgui, «perquè la majoria de periodistes, al final» –diuen a aquest diari–, «no viuen en entorns de la perifèria».

En aquest marc, i tenint en compte el programa que s'ha fet en positiu sobre la Mina, la pregunta que li volíem fer és quin pla de cobertura tenim aquí a TV3 per corregir aquesta visió de determinats territoris. I si es planteja, doncs, reservar un percentatge mínim de notícies en positiu de centres urbans perifèrics, amb un to més constructiu i més atinent a la diversitat.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Senyor Gras, quan vulgui.

Sigfrid Gras i Salicrú (director de Televisió de Catalunya)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, nosaltres intentem informar sense cap ànim de crear cap estigma cap a qualsevol territori. El que vostè diu, la preocupació d'allà dels ciutadans de la Mina, jo ho entenc en el sentit que és un barri que moltes vegades destaca per la seva conflictivitat, no?, com altres zones de Catalunya. Què intentem fer nosaltres? Intentem donar-li tota la normalitat i destacar tots els esforços que s'estan fent per erradicar aquesta estigmatització cap a aquestes zones. I li'n vull donar exemples concrets.

Jo, per exemple, visc al Baix Llobregat també i també tinc zones on també hi han els mateixos problemes, no?

En donaré exemples concrets. Nosaltres, fa un mes, vam fer un reportatge, una notícia sobre com l'escola i l'institut de la Mina..., tots els esforços que estan fent per intentar combatre l'absentisme escolar. Vam fer un reportatge també sobre el Club de Futbol Tramuntana a la Mina, equip integrat per noies majoritàriament gitanes.

Desgraciadament, moltes vegades sí que és veritat que els successos ens porten a aquestes zones de Catalunya o a aquests barris de Catalunya, però nosaltres intentem, de tots els mitjans possibles, destacar lo important que es fa en aquests barris i com s'intenta solucionar amb activitats culturals i socials.

La prova, no fa massa..., bé, potser ja fa un parell d'anys, però vam fer un *Foraster* sobre la Mina i *El Foraster* sobre la Mina el que intentava era reflectir totes les coses que es feien a la Mina i era un *Foraster* fet absolutament en positiu, no? Vull dir, entenent la posició d'aquests veïns, el que nosaltres intentem fer és mostrar totes les vessants, justament, per impedir que la gent es faci un concepte d'un barri que, si s'estigmatitza, els primers que ho pateixen són els que viuen allà. I el reportatge d'abans del *30 Minuts* la mateixa alcaldessa va dir, exactament, que era acurat i respectuós.

Entenent els veïns, nosaltres intentem fer tot el possible perquè això no passi.
Gràcies.

La presidenta

Diputat, té la paraula.

José Ignacio Aparicio Ciria

Moltes gràcies, ho traslladarem també. És veritat que sovint pesen més les coses negatives que les positives o les coses dolentes que les bones, eh?

En tot cas, donar les gràcies i, bé, felicitar-los també pel reportatge sobre la Mina d'aquest *30 Minuts*.

Moltes gràcies.

La presidenta

Senyor Gras?

Sigfrid Gras i Salicrú (director de Televisió de Catalunya)

No, continuarem fent el mateix, eh?, continuarem intentant..., tenim un objectiu comú aquí.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Gras.

Preguntes

323-00108/15, 323-00110/15 i 323-00113/15

Ara passarem a la primera acumulació de preguntes, la 6, la 7, la 8 i la 9, sobre la cobertura dels incendis, adreçades al director de la televisió.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la cobertura territorial d'accidents i desastres naturals (decaiguda)

323-00117/15

Com el Grup Parlamentari de la CUP no hi és, ara té la paraula el diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Cristòfol Gimeno.

Endavant, diputat.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Gràcies, presidenta. Sí, senyor Gras, volem preguntar sobre aquesta tasca que ha de fer també la televisió pública de Catalunya en aquests episodis que, desgraciadament, hem patit a Catalunya dels incendis forestals, amb una campanya, doncs, difícil i esperem que no haguem de lamentar més episodis com els que hem viscut.

Però ara feia referència a aquesta feina de representació territorial i, bé, la percepció, doncs, d'alguns territoris, sobretot amb la cobertura que s'ha fet des dels mitjans públics catalans, doncs..., bé, han rebut diferents queixes, hi han hagut diferents posicions, i creiem que hem de reforçar aquest sentiment d'alguns territoris de no estar ben coberts, de no estar ben atesos, sobretot amb episodis d'aquests que la televisió pública hi pot fer aquest canal d'informació i de comunicació.

És evident que els mitjans que treballen en l'extinció dels incendis, personals i professionals, doncs, han d'estar fent la seva tasca, però també hi ha d'haver aquesta feina comunicativa, i que nosaltres el que defensem des del nostre grup és que la televisió pública ha de fer-ho.

I ho saben, que aquest diputat que els parla, doncs, ha demanat i ha exigit que hi hagi més aquesta cobertura territorial a molts territoris on, a vegades, no hi ha la representació o la participació suficient dels mitjans públics, i crec que en aquest aspecte concret la ciutadania ho agrairia.

I per això li volem demanar, perquè ens consta que ja s'ha treballat en millorar alguna comunicació entre el Departament d'Interior i la direcció de la televisió i la direcció dels informatius..., per millorar aquesta comunicació amb els veïns i veïnes que, quan a vegades no poden dormir, tenen dificultats per seguir, a vegades, tota la informació, fan servir els mitjans públics com a canal de comunicació i d'informació, més enllà del que fan els ajuntaments i els ens locals.

Per tant, doncs, volem conèixer de quina manera la televisió pública, en aquest cas TV3, ha reforçat o treballarà per fer que aquesta informació arribi amb més cura i amb més detall (*se sent un telèfon mòbil*) als veïns i veïnes d'aquests territoris.

La presidenta

Se li ha esgotat el temps. (*persisteix el so del telèfon mòbil.*)

Cristòfol Gimeno Iglesias

No, ja ho sé, ja ho sé. (*Persisteix el so del telèfon mòbil. Rialles.*) Anava a acabar, presidenta, però això se m'ha posat aquí...

Simplement, com es vol treballar, doncs, perquè aquests veïns i veïnes se sentin més escoltats i representats.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Ara té la paraula el diputat Joan Ignasi Elena.

Endavant, diputat.

Joan Ignasi Elena Garcia

Moltes gràcies, presidenta. La veritat és que la televisió pública, els mitjans públics en l'àmbit de les emergències fan una feina extraordinària, cobreixen un servei públic, finalment, que és molt rellevant quan es produeixen situacions d'emergència.

Ho hem pogut veure amb l'apagada que es va produir ara fa uns mesos, o he tingut, personalment, l'oportunitat de viure-ho i de gaudir-ho durant més de tres anys, al capdavant de les emergències del país. Hi ha rigor, hi ha molta seriositat, hi ha moltes hores, molt treball, molt coneixement, molta vocació de servei públic, no? I, hi insisteixo, ho he pogut viure en primera persona durant molt de temps.

La coordinació i l'entesa entre els serveis d'emergència i els mitjans públics ha funcionat, tradicionalment, molt bé. Hi ha confiança, hi ha comunicació. I, en aquest sentit, les coses..., crec que en podem fer una valoració positiva.

És veritat que la nit del 7, doncs, es va produir –la matinada del 7– una situació molt difícil, un canvi molt sobtat, molt brusc, molt inesperat, molt imprevisible, perquè no havia passat en d'altres ocasions una situació d'aquestes característiques i a l'hora que va passar. I, per tant, no puc més, ni que sigui per l'experiència personal, que empatitzar amb la situació que es va viure des dels serveis d'emergència i també des dels serveis públics d'informació a TV3, Catalunya Ràdio, etcètera.

És veritat que hi va faltar aquesta informació en unes hores determinades i, en aquest sentit, segurament, convida a fer reflexions en la línia que apuntava el diputat Albert Salvadó l'altre dia al Parlament, a la pròpia conselleria, als propis serveis d'emergència, també als mitjans públics, una vegada analitzat el que va passar.

És veritat que els alcaldes van sentir que no tenien la informació que necessitaven i, en aquest sentit, doncs, el reforçament de la presència en els territoris és rellevant, i em consta que hi estan posant energia en aquest sentit. També posar en valor la feina que van fer alguns dels periodistes, que van deixar les vacances que estaven fent per anar a servir al servei públic que presten.

I, en aquest sentit, quina anàlisi en fan i quines conclusions en treuen, d'aquella situació tan complexa que es va viure.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara té la paraula el diputat del Grup Parlamentari de Junts, Isaac Padrós.

Endavant, diputat.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Senyor Gras, avui també li parlo clar i català, sense embuts, i ja sé que ens dirà que amb els aiguats han fet tota mena d'informació, però, probablement, si no haguéssim fet pressió, també hauria estat un petit o gran desastre, aquesta és la veritat.

Miri, mentre els incendis devoraven diferents indrets de la nostra nació, com la Sagarra, les Terres de l'Ebre, hi havia municipis que anaven, literalment, a cegues, sense informació, sense orientació, sense saber què estava passant ni què havien de fer.

Senyor Gras, una part de la població van rebre alertes fins a les tres de la matinada, mentre els serveis informatius d'aquest país restaven muts –muts. Els serveis informatius de Catalunya, que són vostès, no ens van acompanyar. TV3 no hi era i el 3/24 tampoc. Vostès tenen una responsabilitat, i en aquests moments tan delicats és molt greu que aquesta responsabilitat, aparentment, no es vegi corresposta.

De fet, no només parlem d'informació. Aquesta manca d'informació genera inseguretat, genera, fins i tot, problemes de salut pública, i, en molts casos, problemes, fins i tot, de salut mental.

Per això, li tornem a preguntar –hi insisteixo, l'hi tornem a preguntar, i amb la màxima claredat–: quines mesures pensa adoptar perquè això no torni a passar?

Pensi que anar desinformat pel món és molt dur. Fins i tot, arribes a tenir la sensació de que estàs aïllat de la societat. Si us plau, com pensen garantir que, en qualsevol emergència, la ciutadania no quedarem desamparada ni desinformada?

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara donaríem la paraula al director de la Televisió. Senyor Gras, disposa de set minuts i mig.

Sigfrid Gras i Salicrú (director de Televisió de Catalunya)

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies, senyors diputats. M'agradaria explicar-los una mica aquests dies com va anar, no? Nosaltres creiem..., n'estem molt orgullosos –volem felicitar els serveis informatius de TV3, que tan bé ho van fer; evidentment, a la resta de canals de 3Cat–, de com van funcionar.

Nosaltres, quan rebem l'avís de que hi ha un incendi, de seguida despleguem equips cap allà, no? Els despleguem, de manera que al mateix migdia comencem a *Comarques*, després obrim el *Telenotícies Migdia* amb això, informem a tots els programes de la tarda, obrim el *TN Vespre*, tenim equips desplaçats, i obrim també el *Més 324*. Amb un desplegament total, vam enviar aquest dia i els pròxims dies vint equips.

Va treballar el corresponsal, que estava de vacances, que va interrompre les vacances. Vam tenir els equips a Tarragona i molt reforçats per molts equips de Barcelona, fins arribar als vint, que és una barbaritat, no?

Els següents dies vam fer informatius sobre el terreny, vam fer informatius des dels diferents pobles, des del centre de control. I creiem que la cobertura, en general, ha estat fantàstica, com ho ha estat en altres casos com l'apagada, com ho ha estat lo de la dana, i que hem tingut una cobertura excel·lent.

A partir d'aquí, què va passar la nit d'aquell dia? La nit d'aquell dia nosaltres estàvem al centre de control, i en el centre de control vam fer una última compareixença a les dotze de la nit. Hi havia cinc-centes hectàrees cremades, i ens van dir que esperaven un incendi que depenia de com anava el vent, però que no es temia per la vida humana de ningú, i que la següent compareixença seria a les sis del matí.

No vam marxar mai del territori, el que passa és que no podies anar als pobles, perquè, evidentment, la seguretat és el primer i les forces de seguretat no deixaven intervenir per la seguretat dels nostres..., intervenir no, no ens deixaven entrar per la nostra pròpia seguretat. I, a partir d'aquí, vam tornar a les sis del matí a la següent compareixença.

Problemes que hi pot haver? Nosaltres no vam fer més intervencions perquè no sabíem el que estava passant. A partir d'aquí, jo entenc que si hi ha una persona tancada a casa seva, posa TV3 i l'estem informant del festival d'estiu de no sé on, se sent desamparada. I més amb una sensació de nit, que, diguem-ne, fa més por, perquè el foc et penses que és al costat de casa teva i està a un quilòmetre, i per molta confiança que tinguis amb els serveis de seguretat és una cosa que, evidentment, espanta, no?

Hem reflexionat molt sobre això i hem vist quins mecanismes hem de fer de correcció, o més que de correcció, de facilitar que la gent se senti acompanyada. La nostra obligació com a mitjans públics és que la gent, sobretot en casos d'emergència, se sentin el màxim d'acompanyats possible.

Hem pres dos mesures importants. Una és: estem mirant facilitar... La televisió, és un mecanisme molt complex. El que estem fent és intentar facilitar que..., per antena poder informar, d'alguna manera, del que està passant via gràfica, via càlons, perquè la gent, encara que tinguem una programació en aquells moments enllaunada –que, ho repeteixo, no vam fer més perquè no ho sabíem–..., però que puguin tenir accés, a última hora, si nosaltres en tenim coneixement.

La segona cosa que hem fet important és establir..., tenim diferents reunions amb la Conselleria d'Interior perquè ens faltava la comunicació de... Ara, per exemple, per a la dana ja vam tenir comunicació més directa amb el mateix cap de gabinet de la consellera, per intentar solucionar aquestes coses i establir més mecanismes. Hi han exemples a l'Estat espanyol de col·laboració amb els equips dels mitjans públics, formant part també de..., estan incrustats en els equips d'emergència, per facilitar que tinguem la informació en tot moment.

És a dir, la resposta seria una imatge gràfica, una imatge visual, fer-ho tot més fàcil, buscar mecanismes fàcils, perquè la gent, en unes hores que en principi no estem emetent, puguin tenir més facilitat.

En el mateix moment que nosaltres ens vam assabentar també de que hi havia unes queixes, la presidenta i jo ens vam desplaçar al centre de control, cosa que no fem mai. El director de la ràdio hi havia anat abans perquè, a més a més, havia tingut un informatiu..., fent un programa des d'allà o fent l'informatiu des d'allà, no?

Nosaltres no hi anem mai perquè no és la nostra feina, però quan vam detectar que hi havia aquest malestar vam dir: «Anem a veure què passa.» Aleshores, nosaltres vam anar allà, vam parlar amb alcaldes, vam parlar amb la consellera d'Interior i vam copsar el malestar i, evidentment, ja l'hi dic, nosaltres, per molt bé que ens creguem que fem les coses, sempre tenim marge de millora i crec que és el que intentarem fer en aquest cas, no?

Nosaltres, la nostra obligació és que cap ciutadà de Catalunya es senti desempaïrat. De vegades passen coses que..., ja l'hi dic, jo m'imagino una família veient per la finestra l'incendi i que se sent desempaïrada. Però farem tot el possible perquè no torni a passar, tot i que tampoc m'agradaria que aquestes quatre hores traguessin o enfosquessin, jo crec, la meravellosa feina que fem normalment en tots aquests casos. I la prova és que quan hi ha alguna cosa important, sigui aiguats, sigui..., tothom ens busca a nosaltres, eh? I això és mèrit, bàsicament, dels nostres equips, que li asseguro que són els primers que, quan hi ha una cosa, tothom surt corrents, tothom es posa a disposició del que calgui. I volem i continuarem perquè sigui així, i continuarem treballant també perquè sigui així i encara sigui millor i ningú se senti desinformat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Gras. Diputat Padrós, li queden trenta segons.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, presidenta. Senyor Gras, li agraeixo francament l'honestedat de reconèixer que hi ha coses que no van funcionar prou bé i que no van funcionar com haurien d'haver funcionat. Ja és un gran primer pas.

Vostè sap tan bé com jo, o vull entendre que ho sap tan bé com jo, que és qüestió de confiança i la confiança es construeix amb fets, i que la ciutadania necessitem aquests fets.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la programació de la nova temporada

323-00104/15

Com que la pregunta 10 ha estat posposada, passem al bloc de preguntes sobre programació, adreçades al director de la Televisió, amb la pregunta 11, sobre la programació de la nova temporada.

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, farà la pregunta la diputada Rocio Garcia.

Endavant, diputada.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta. Molt bon dia de nou, senyor Gras. Amb l'arribada de l'estiu, la televisió pública de Catalunya i la direcció d'aquesta suposem que estan perfilant la programació de la nova temporada. L'imaginem a vostè i a tot el seu equip acabant d'enllestir la proposta de graella de tardor i les principals novetats que arribaran a les pantalles el proper mes de setembre, que suposem que aviat presentaran oficialment.

Des del nostre grup parlamentari creiem que avui és una bona oportunitat perquè ens pugui avançar aquestes línies estratègiques i principals novetats i millores que preparen per a TV3 i 3Cat. I és que, per continuar mantenint el lideratge de les audiències, s'ha de pensar, com bé vostè sap, en tots els públics i en el conjunt del territori. S'ha d'oferir una oferta plural representativa dels interessos per a totes les franges d'edat de la població, atenent a la pluralitat, la diversitat cultural de Catalunya i a les necessitats informatives i d'entreteniment familiar.

Tanmateix, caldrà presentar una graella que compleixi, com no pot ser d'una altra manera, amb la funció de servei públic, inherent als principis de la cadena pública, i fer-ho, alhora, innovant i amb programes d'interès i de màxima qualitat, sent sempre propera, representativa a la realitat del país.

Així, doncs, ens agradaria saber, si es pot avançar, què preparen per a la nova programació, què veurem al *prime time*, quins seran els nous programes estrella i què han prioritzat per a la propera tardor i si podrem veure algunes cares noves presentant-los.

I, per últim, voldríem recordar-los que la ciutadania té el dret democràtic de rebre informació plural, veraç i contrastada. Els mitjans de comunicació públics l'han de garantir; l'han de poder garantir i, alhora, han de saber distingir aquesta del que és entreteniment i humor. I les línies són de vegades molt estretes, ho sabem, entre aquestes, però no podem despistar-nos ni oblidar que s'ha de vetllar sempre per oferir informació contrastada i rigorosa.

I, per acabar, voldria aprofitar per felicitar en Ricard Ustrell pels tres anys al capdavant de *Col·lapse*, també a tot el seu equip que hi ha treballat i que han rebut diferents premis. I, bé, enhorabona a tots ells i a totes elles. I potser aviat podrem donar la benvinguda al nou equip, a la nova persona que dirigirà el programa. I si ens pot també avançar i donar alguna pista en aquest sentit, doncs, també l'hi agrairíem.

Així, doncs, moltíssimes gràcies. Gràcies per la feina feta en aquesta temporada i esperem aviat tenir aquesta informació de la nova temporada.

La presidenta

Gràcies, diputada. Senyor Gras, quan vulgui.

Sigfrid Gras i Salicrú (director de Televisió de Catalunya)

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, tenim novetats per a la temporada que ve, eh? De vegades, potser no en tenim moltes perquè..., ara no és per ànim de quedar bé, però com que tenim coses que ens funcionen molt bé, també apostem moltes vegades per noves temporades, no? Pensi que nosaltres tenim la base del *day time*, que el *day time* continua sent pràcticament igual. Com que el *day time* funcio-

na molt bé, ens permet arriscar més el *prime time* amb altres coses que..., perquè el *day time* ens dona la base per continuar sent líders.

El nostre objectiu és acabar l'any amb un... El pla estratègic establia acabar amb un catorze per cent de *share*; l'any passat vam acabar amb un 13,7; tenim un 14,2 de mitjana d'aquest any, cosa que vol dir que anem molt bé. Aquest mes, per exemple, estem a 14,9, tot i que els últims quinze dies baixarem perquè desapareix el *day time*, però tindrem el catorze i escaig segur, no?

En la nova temporada tindrem continguts nous que volen arribar a nous públics. Un és *Fanzone*, un programa de Gerard Romero, que va al voltant del món de l'esport, bàsicament del Barça. Tampoc ens enganyem, a nosaltres el fet d'aprofitar el món del Barça en el moment en què ha tornat la il·lusió, doncs, també ens va bé, no? Vull dir, volem contribuir a agafar aquest nou moment del Barça.

Hi ha una cosa que estem acabant de rodar, que es diu *La casa nostra*, que és una *sitcom* del Dani de la Orden. Feia molt temps que no fèiem una *sitcom* a TV3, i això també... L'altre dia, precisament, vam estar al rodatge amb la presidenta i creiem que és una cosa que pot tornar la il·lusió, no?, una cosa nova, una cosa dirigida molt, també, a la gent jove. I s'estrenarà, en primer lloc, com a mínim, al 3Cat.

Torna el món *Eufòria*, amb *Eufòria Dance Kids*, i després al gener tornarà *Eufòria* 4. Vull dir que aquest univers també el volem continuar explotant.

Clar, quan deia que també tenim clàssics, aquesta tardor tindrem *Joc de cartes*, *Crims* i *Foraster*. No són novetats, però també ens alegrem molt, de vegades, de no tenir tantes novetats, perquè és que *Crims* és un clàssic nostre. Vull dir, amb el cas dels tres..., de l'assassinat de les policies nacionals a Bellvitge. I al gener comencem amb nous capítols, no?

I tot això, amb l'aposta infantil i juvenil, seguirem fent apostes per l'SX3 i per l'EVA.

En definitiva, volem continuar sent una fàbrica de continguts. Cada vegada estem molt més coordinats audiovisualment entre Televisió i OTT, cada vegada a les estrenes l'estratègia funciona millor i volem continuar fent això i esperem que ens funcioni igual de bé que ara.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Gras.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el balanç de la temporada de TV3

323-00107/15

Passaríem a la pregunta 12, sobre el balanç de la temporada de TV3. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar la farà la diputada Imma Ferret. Endavant, diputada.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, presidenta. Senyor Gras, hem arribat al final de curs i ja ha començat la temporada d'estiu amb les programacions i propostes fresques que ens amenitzen aquests mesos més càlids i que ja estan, doncs, en dansa. És per això que creiem que és un bon moment per valorar la temporada passada d'emissions de TV3 i la plataforma.

Quan es va donar el tret de sortida a la temporada 24-25, el passat mes de setembre, com a novetat es va fer la presentació dels continguts de TV3, conjuntament amb els de Catalunya Ràdio i la plataforma digital, sota el paraigua de la marca 3Cat. Aquesta va ser una aposta per transformar l'univers de la corporació en una fàbrica de continguts per a tothom, amb un catàleg atractiu en diversos formats i

pensat per a diferents canals, la màxima «tot el que vulguis veure, quan ho vulguis veure i allà on ho vulguis veure».

En definitiva, una aposta d'adaptació dels nous consums canviants a la societat, oferint, conjuntament, tots els continguts disponibles d'esports, d'informació, entreteniment infantil, de qualitat i en català, amb rigor informatiu i amb els mateixos valors del servei públic. Com vostè mateix deia, senyor Gras, la incorporació de la plataforma no ha vingut per matar la cadena, sinó que ens ha portat el futur.

Val a dir, doncs, que hem viscut una temporada plena de novetats a TV3. Pel que fa als informatius, s'anunciava una renovació estructural dels informatius a l'inici del 2025, amb un concepte nou: comptaran amb un nou plató, amb càmeres més modernes, per a una adaptació tecnològica millor dels serveis, i tot amb voluntat de mantenir el lideratge tant als informatius, que són el pal de paller, com també a l'entreteniment, gràcies a *Polònia*, *Joc de Cartes*, *La Selva* o *El Foraster*.

També en la programació infantil s'apostava per un creixement del vint-i-cinc per cent amb nous espectacles, com *El Mic* o l'emissió de més capítols d'animació doblats al català amb el *One Piece*.

De tota aquesta aposta, podem veure com ha generat aquest fruit, no?, coneguda la notícia que TV3 assoleix la quota del catorze per cent al mes de juny i tanca la temporada creixent fins a un 16,1 per cent en el *day time*, mig punt més que en l'anterior, amb un índex qualitatiu del 8,4, segons l'Institut de Mercats d'Opinió, mantenint-se la cadena generalista més valorada del mes de juny.

Algun dels continguts que han impulsat les audiències en aquesta franja són programes de llarga trajectòria, com *Els matins* o *Com si fos ahir*. I a la plataforma 3Cat també destaca la *Bola de drac* com a primer doblat en català.

Sembla, doncs, que es compleixen les expectatives, i és per això que, per acabar, volia preguntar-li doncs..., saber quin és el balanç que en fa, d'aquesta exitosa temporada de TV3 que ja han tancat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Senyor Gras, quan vulgui.

Sigfrid Gras i Salicrú (director de Televisió de Catalunya)

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, el balanç que fem és excel·lent perquè, vaja, no és per dir-ho, però és que les coses ens estan funcionant molt bé, no?

Com deia abans, vull destacar el *day time*, que ens dona moltes alegries i que som líders, pràcticament, en totes les franges. I, després, hi han casos que són curiosos i per això estem molt agraïts als espectadors. Per exemple, el *Com si fos ahir*, que és un programa que anem per la vuitena temporada, hem fet la millor temporada de sempre. Vull dir que, si continuem així, tenim *Com si fos ahir* per no sé quantes temporades més, no?

Després, jo crec que treballem a l'única televisió del món on fem un vint i escaig per cent de *share* a un programa que es diu *Cuines*, que fas truita de carbassó amb no sé què. Crec que això només pot passar a Catalunya, no?, perquè... Perquè es facin una idea, *Els matins* està aconseguint la quota més alta de totes les temporades. El *Tot es mou* millora el registre de la temporada anterior. *Com si fos ahir*, el que li deia. *El paradís de les senyores* ens funciona molt bé. *L'Atrapa'm si pots* també ha fet la seva millor temporada. *Vosaltres mateixos*, *El Foraster*, *Crims*, *El mal invisible*...

També hem fet una gran aposta per la ficció i ens estan funcionant les ficcions, i continuarem. Tindrem, que això no ho he dit abans..., al setembre tindrem la segona temporada de *Vintage*, que ens va funcionar molt bé a la primera, i tindrem la segona, no?

A més a més, hem tingut, doncs, des de l'univers *Bola de Drac* fins al futbol, que també hem tingut per primera vegada futbol del Barça, amb una competició regular des de fa molt temps.

A partir d'aquí, nosaltres l'únic que volem fer és estar agraïts a tota la gent que ens fa confiança. I per això volem que ens facin confiança en tot, no?, i no relaxar-nos de cap manera.

Però les plataformes externes..., la plataforma 3Cat assoleix l'1,43 milions d'usuaris registrats. Clar, és que sembla que els vulgui fer publicitat del que fem, però és que ens està anant molt bé, no?

A partir d'aquí, el nostre objectiu és no abaixar la guàrdia, cada vegada més continuar sent una fàbrica de continguts i que la gent els pugui consumir allà on vulgui. I que cada vegada, igual que el 3Cat ens dona el futur, que 3Cat, Catalunya Ràdio i TV3 ens combinem d'una manera que puguem arribar cada vegada a més catalans. És això.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Gras.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els plans previstos per al Canal 33

323-00111/15

Ara passàrem a la pregunta 13, sobre els plans previstos per al Canal 33. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Joan Ignasi Elena.

Endavant.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, presidenta. La veritat és que aquesta etapa de la corporació ha suposat un important impuls de la producció audiovisual, i això és una bona notícia per a la indústria del país.

També la penetració del 3Cat a molts sectors, intergeneracionalment i al conjunt del territori i a molta gent diferent. I això també és una enorme notícia.

La repercussió de la programació infantil. Ara que parlem sempre, amb raó, dels problemes que tenim amb l'ús de la llengua catalana, com se'ns va passar pel cap la possibilitat de renunciar a la programació infantil i a tenir referents infantils, que les coses poguessin anar bé? I, per tant, des d'aquest punt de vista, la recuperació ha sigut una, també, molt bona notícia. Així com la consolidació del lideratge indiscutible dels informatius en totes les franges horàries.

El Canal 33 ha estat, des de la seva fundació, un gran complement al conjunt de la programació, particularment en l'àmbit infantil i en l'àmbit cultural.

Tota aquesta adaptació que s'ha fet ara toca al Canal 33, i era per, en aquest sentit, doncs, quines previsions tenien i quin plantejament tenien en relació amb aquest canal.

La presidenta

Gràcies, diputat. Senyor Gras.

Sigfrid Gras i Salicrú (director de Televisió de Catalunya)

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, nosaltres, a través del contracte programa, hem aconseguit que l'infantil torni, i jo crec que el titular avui seria: «El 33, a partir del setembre, torna.» Torna i torna per quedar-s'hi, no?

Va haver-hi una època, que econòmicament era molt dèbil, diguem-ne, on vam centrar molt els esforços en TV3 i a no perdre el lideratge. Encara no tenim un presupost per tirar coets, no?, però creiem que podem diversificar bastant més i, a part de l'OTT, l'oferta cultural és una de les coses que sempre ens ha interessat; cultural, divulgativa i alternativa. I això és el que intentem fer amb el Canal 33.

Girarà a través d'un programa d'humor, que es diu *La Renaixença*; d'humor, però basat en el món de la cultura. Això és un programa transmèdia que comença..., bé, «comença», es gesta a Catalunya Ràdio i tindrà sortida a Catalunya Ràdio, al Canal 33 i també a l'OTT, no?

Això serà, una miqueta, l'eix central, però hi haurà com dies destinats a diferents coses. Continuarem emetent documentals i sèries documentals, potenciarem marques que tenim de contingut cultural i producció pròpia, com *Nervi* i *Marcians*, o *Tot el temps del món*. I hi han blocs de continguts que aborden temes diversos, que van des del coneixement, les arts visuals, la ciència i la divulgació i la cultura popular, no? Títols que ens han funcionat i que volem potenciar. Per exemple, *Animals arquitectes*, el nou *Quèquicom*. El *Quèquicom* és un programa que sempre ha funcionat bé i que ara el vam fer nou, el vam reformular. En vam fer una temporada; ara en farem una altra. O el *Club Tàndem*, no?, un programa de literatura.

En definitiva, el 33, que la gent tenia com a referència de món cultural, de món divulgatiu, el que explica des de programes de ciència, tornarà a estar present. Nosaltres aquí el que volem fer és una oferta absolutament alternativa a TV3. Evidentment, la gent de TV3..., repartim una mica el *target* més generalista, que es quedi a TV3, de manera que el *target* una miqueta més..., que busca productes diferents, pugui ser el 33. Nosaltres l'únic que demanem és que la gent miri TV3 o el 33 i que es quedi. Bàsicament, la nostra intenció és aconseguir això.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Gras. Diputat? (*Pausa.*) No? (*Pausa.*)

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la retransmissió de la cantada d'havaneres de Calella de Palafrugell

323-00114/15

Passem a la pregunta 14, sobre la retransmissió de la cantada d'havaneres de Calella de Palafrugell. En nom del Grup Parlamentari de Junts farà la pregunta la diputada Montse Ortiz.

Endavant, diputada.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyor Gras. El passat dissabte van emetre la tradicional cantada d'havaneres de Calella de Palafrugell. Des d'un punt de vista periodístic i mediàtic, quina creu que era la notícia de la cantada d'havaneres?

Gràcies.

La presidenta

Senyor Gras.

Sigfrid Gras i Salicrú (director de Televisió de Catalunya)

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, la notícia era la cantada de les havaneres. Ja sé que vostè no deu voler anar per aquí, no?, però vull dir que nosaltres el que... (*L'oradorriu.*) El que vam fer va ser retransmetre la cantada d'havaneres. Les altres coses no les decidim nosaltres.

La presidenta

Diputada.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, presidenta. Enguany, l'ajuntament va decidir vetar la cançó *El meu avi*, una peça que durant cinquanta-set edicions ha tancat la cantada. Aquesta decisió va generar durant tota la setmana –i aquesta era la resposta– debat social i mediàtic.

Finalment, la prohibició va provocar una reacció espontània i clara: es va cantar *El meu avi*, com a última cançó.

I, mentrestant, què va fer la televisió pública del nostre país? L'hi detallem. Durant la retransmissió en directe van obviar donar cap explicació sobre el conflicte, cap menció. La presentadora, que en cap cas estem jutjant la seva professionalitat, es va acomiadar de l'audiència un cop anunciades les tres últimes havaneres, tot i que la connexió va mantenir-se.

I posteriorment, la veu en *off* es va limitar a dir que sentim els crits del públic per la disconformitat en la decisió de no tancar amb *El meu avi* com se solia fer. Cap relat, un final inèdit, amb el públic reivindicant la interpretació d'*El meu avi*, i la televisió del nostre país ignorant el que passava.

Senyor Gras, creu que la retransmissió va correspondre a la realitat que vivíem al país? Per què van optar per acomiadar-se de l'audiència abans que finalitzés la cantada, quan el país estava expectant per saber quina seria l'última peça?

Però els hi direm més, si la desnacionalització i la desconexió amb el país no era suficient, la cirereta del pastís: al rètol que va sortir anunciant la peça *La bella Lola* hi havia faltes ortogràfiques. Francament, això no és el que esperem de la televisió pública del nostre país.

Defensem que TV3 ha de ser l'eina per comunicar amb rigor, amb respecte i amb compromís amb el nostre país. En canvi, van optar per callar i ignorar. Creiem que la seva responsabilitat és explicar la realitat amb ambició nacional. I parlem d'explicar, mai de posicionar-se.

Senyor Gras, realment creu que la retransmissió de TV3 va cobrir les expectatives de l'audiència?

Moltes gràcies.

La presidenta

Senyor Gras, quan vulgui.

Sigfrid Gras i Salicrú (director de Televisió de Catalunya)

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, sí que crec que va complir les expectatives de l'audiència. Si hi havia alguna falta d'ortografia, evidentment, és imperdonable, vull dir que això no...

Però, a veure, va passar el que teníem previst que passés, no? I, vull dir, nosaltres vam seguir el guió que teníem previst i la presentadora va fer el que teníem pactat que féssim.

Nosaltres hem informat a tots els telenotícies, a tot arreu, de la polèmica que hi ha, però allà estan fent una retransmissió on nosaltres, evidentment, el que intentem és no entrar per re amb el que la gent..., amb el si canten o no canten això o si canten lo altre. Ens ho van demanar i vam dir: «Nosaltres ho retransmetem; no ho fem, no?»

Vam donar pas a les tres últimes... Nosaltres vam dir: «Nosaltres ho retransmetem, no tallem. Si es canta *La bella Lola*, doncs que es canti. Si no es canta, no es canta. No tallarem nosaltres aquí.»

La presentadora, seguint les instruccions que li havíem donat nosaltres, el que va fer va ser acomiadar, com ho fem cada any, abans de les tres últimes cançons, perquè se sentin i acabin les havaneres. Com que va sortir lo de *La bella Lola*, per això va tornar a entrar. Però, clar, vam dir: «I al final hi han hagut xiulets, hi han hagut...» I es canta *La bella Lola*, perquè molta gent ho havia demanat. Clar, tampoc començem, enmig de les havaneres, a dir: «No la volien fer, perquè l'ajuntament, en lo que és el tema Monasterio...» Clar, allà al mig tampoc era..., perquè ho hem explicat vint vegades.

Aleshores, lo que vam dir és que hi havia hagut una controvèrsia sobre això i que, al final, com els crits populars i la petició popular..., s'havia cantat *La bella Lola*. Però no era el moment, allà enmig de les havaneres, de començar a explicar tot

el conflicte perquè no acabaríem mai. Però no perquè el volguéssim amagar –perquè l’hem explicat diverses vegades–, és, senzillament, per això. Nosaltres hem complert les expectatives? Sí.

Però és que, a més a més, sent-li sincer, parlant de la presentadora o de la direcció del programa, vam fer exactament el que teníem previst fer, justament per evitar posar-nos... Nosaltres, l’hi dic, no som responsables ni de que es canti ni de que no es canti. Aleshores, a partir d’aquí, ja hem explicat a altres llocs on hi ha la polèmica.

Bé, doncs, bàsicament, seria això, no? Lamento si no li va acabar de semblar bé, però era el que teníem previst.

La presidenta

Passem a la pregunta 15, adreçada també al director..., no, adreçada al director de la ràdio, sobre la supressió del programa *L’irradiador*, d’iCat.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio sobre la supressió del programa *L’irradiador*, d’iCat

323-00112/15

En nom del Grup Parlamentari de Junts, farà la pregunta la diputada Montse Ortiz. Endavant, diputada.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyor Borda. El programa *L’irradiador*, emès a través d’iCat, era un dels pocs espais radiofònics dedicats, específicament, a la literatura dins la corporació. Un programa que, des de la seva singularitat i qualitat, contribuïa de manera molt directa a la promoció de la lectura, a la difusió de la cultura literària i a la normalització del català com a llengua de creació i pensament.

Ens pot explicar a què respon la seva cancel·lació?

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Senyor Borda...

Jordi Borda i Marsiñach (director de Catalunya Ràdio)

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Senyora diputada, era, com diu, un dels pocs espais que difonen la literatura i els altres espais són també a Catalunya Ràdio i a l’entorn del 3Cat, com, per exemple, el *Ciutat Maragda* del David Guzman.

Miri, iCat és estratègic per a aquesta direcció –i quan parlo de direcció parlo, en termes amplis, de tota la corporació–, per arribar a públics, per transmetre missatges, valors i atendre sectors culturals que ningú més atén, entre ells els que cobreix *L’irradiador* i tants altres programes.

Això..., sí que li he d’admetre un punt d’autocrítica a l’hora d’explicar nosaltres el que anàvem a fer, perquè el que hi ha és aplicar una estratègia nova a iCat per multiplicar els prescriptors que tenim en moltes matèries. Miri, el que no perdrà iCat és un programa com *L’irradiador* de literatura, perquè hi haurà, ja hi ha un relleu en marxa que es diu *La pila*, amb prescriptors nous, que ja han estat aprovats els experts, per exemple, d’iCat, on apareixen habitualment, on hi haurà difusió de la literatura i dels autors catalans.

També hi haurà un nou programa de cinema, ni més ni menys que amb l’Alfons Gorina, que ha estat molts anys col·laborant amb l’Àlex Gorina en els continguts de Catalunya Ràdio difonent el cinema i, especialment, prescrivint el cinema en català.

I també hi haurà un nou programa, que de fet ja hi és, d’arts escèniques, que ve a cobrir el buit deixat per l’*Entre caixes* de la Carme Canet, que s’ha jubilat.

Per tant, hi ha un canvi d’estratègia: entren nous prescriptors. I, a més a més, sí que també li puc anunciar que el *Ciutat Maragda*, que és el programa de literatura, és el buc insígnia, que crec que és un programa que cap altra emissora pública o pri-

vada té de difusió d'aquests valors, millorarà en condicions d'horari i en condicions de dotació pressupostària. Això ja estava previst, no és una qüestió reactiva a tota la polseguera que hi ha hagut.

La presidenta

Diputada, quan vulgui.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, presidenta. Li agraïm la seva resposta, ja que creiem que la seva responsabilitat era garantir una programació d'acord amb la normativa vigent.

La cancel·lació contradeia els objectius establerts pel pla nacional del llibre i la lectura 2023-2030, en concret la mesura 27 d'aquest pla, que proposa que cal incrementar la presència del llibre i la literatura a la graella de la corporació com a eina de foment de la lectura i de la llengua catalana.

Per això ens costava d'entendre –i ara ens ha explicat a què responia– que es prescindia d'un programa com *L'irradiador*. Considerem, doncs, que era un error cancel·lar programes com aquest, que donaven resposta a un espai cultural ampli i plural, que ara ha quedat orfe, però, en tot cas, com ja ens ha explicat, ja no hi serà.

Creiem, doncs, que la ràdio pública –i crec que, pel que ens ha explicat, també ho comparteix vostè– ha de ser un mitjà que assumeix un paper rellevant en la promoció de la cultura, en el foment de la lectura i, sobretot, en la normalització del català en tots els àmbits del coneixement, de la creació i de la comunicació.

En aquest sentit, des de Junts li agraïm les seves explicacions i que un programa com *L'irradiador*, encara que sigui en un altre format, també pugui seguir.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Senyor Borda.

Jordi Borda i Marsiñach (director de Catalunya Ràdio)

Sí, jo només, respectuosament, discrepo del terme «cancel·lació», perquè el que hi ha hagut és un canvi de format de programa, que és el que crec que la direcció d'iCat va proposar. És a dir, ha proposat una nova forma de difondre la literatura, la literatura del país i, a més a més, un reforç de la figura del nostre prescriptor per excel·lència, que és el David Guzman, que agafarà un lloc preeminent en la graella de Catalunya Ràdio, un horari millor, que, a més a més, compleix amb tot el que està previst en el pla nacional de lectura.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Gras.

Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'informe d'impacte i valor de 3Cat

322-00110/15

Passem al bloc de preguntes sobre organització i funcionament de la CCMA, amb la pregunta 16, adreçada a la presidenta de la corporació, sobre l'informe d'impacte i valor de 3Cat.

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Joan Ignasi Elena.

Endavant.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, presidenta. En primer lloc, felicitar-los per la iniciativa de fer l'informe d'impacte i valor, que també es fa en d'altres països, una mirada més qualitativa del que és el..., la repercussió, doncs, que té, en aquest cas, 3Cat, no?

La veritat és que l'èxit és molt evident, el grau d'incidència que ha tingut a la societat. Ho deia abans també: la seva transversalitat, el fet de ser intergeneracional. I això per a un mitjà públic i en el context on som de les diferents maneres de comunicar-se i de rebre informació per part dels ciutadans, particularment els joves, doncs és molt i molt rellevant. El fet d'haver superat, en aquest cas 3Cat, les altres plataformes públiques i privades..., la majoria d'elles –de fet, pràcticament totes– amb molts més recursos.

I, en aquest sentit, el resultat també de l'informe és molt positiu, perquè no només és un èxit i una bona valoració quantitativa dels resultats dels mitjans públics, en aquest cas de 3Cat, sinó també qualitativa, no?, en la valoració que es fa.

I, per tant, és important des de la perspectiva de la llengua, també de la difusió de valors democràtics –bona falta fa en el context on som. I, per tant, l'arribada dels mitjans de comunicació públics a molts, de forma intergeneracional, i a molts àmbits i diferents tipologies de persones de la nostra societat és molt rellevant, i també, ho dèiem abans, per a la promoció de la indústria.

I, per tant, fèiem aquesta pregunta perquè ens expliquin una mica més la metodologia, les conclusions i la valoració que fan d'aquest informe, que té aquesta mirada més qualitativa i que em sembla que és una visió dels mitjans de comunicació públics que també ha d'existir, perquè no només allò quantitatiu és el que compta, sinó també aquesta mirada més qualitativa.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Presidenta, endavant.

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, presidenta. Senyor diputat, la majoria de corporacions públiques europees estan fent estudis d'aquestes característiques, que ens permeten no només obtenir dades, com ja n'obtenim, de quin és el consum que tenen els nostres continguts, quina és la quantitat de persones que estan consumint un contingut i, tot i així, a vegades és complex, fins i tot en el dia que estem avui, poder tenir aquestes dades per la gran complexitat de la fragmentació de consum que hi ha i els diferents sistemes de mesurament.

Però, com deia, no només és important la quantitat, sinó també la qualitat i, especialment, l'impacte, és a dir, el valor que genera cap a la ciutadania, l'experiència d'usuari i, per tant, què se'n desprèn d'aquesta experiència d'usuari i com la pròpia comunicació, el propi contingut i la informació que generem transcendeix del que és pròpiament el consum, no?

I, per tant, tant són importants per a nosaltres aquelles persones que estan veient el nostre contingut, com aquelles persones que estan escoltant cançons en llengua catalana al pati de l'escola, perquè estan sent partícips d'una conversa d'algú que ha vist el nostre contingut i s'ha interessat per un contingut i el comparteix amb els seus companys.

I, per tant, és un instrument de cohesió social, és un instrument d'impuls de la llengua, és un instrument de projecció de la cultura catalana, és un instrument de projecció dels valors democràtics, és un instrument a favor de l'esport femení. I per tant, des d'aquest punt de vista, ens cal poder-ho anar avançant a mesurar i, a més a més, seguir també amb altres estudis que ens permetin tenir, cada vegada més, una mirada el més àmplia possible.

Des d'aquest punt de vista, estem molt satisfets dels resultats que hem obtingut, en àmbits com la llengua, territori, cultura, democràcia i, fins i tot, també innovació. Els mitjans públics, amb el pressupost de 3Cat, han de tenir també capacitat de contribuir a la innovació i a l'impacte de la indústria i les empreses catalanes.

Per tant, com deia, algunes dades també per compartir amb vosaltres, malgrat que farem públic també l'estudi i, per tant, podran consultar-lo de primera mà. El setanta per cent dels usuaris valora entre un vuit i un deu la tasca de 3Cat per a la preservació i foment de l'ús del català. Els mitjans de 3Cat són clau per fer créixer el català entre infants i adolescents; nou de cada deu pares i mares ho confirmen. I, per tant, és un aval per a la proposta de Super3, d'EVA i també d'altres continguts que tenim generalistes que estan també pensats per incloure aquests públics.

El 68,7 per cent de la ciutadania afirma haver participat en activitats culturals després d'haver vist, sentit o llegit continguts de 3Cat. Aquesta és una dada molt important, perquè ens permet dir el que també ens diu el sector cultural. Nosaltres som un accelerador del món cultural i, de la mateixa manera, en diversitat, en gènere i en esport, com deia, no?

Per tant, estem molt satisfets d'aquestes dades i us les compartirem al més aviat possible.

Moltes gràcies.

La presidenta

Diputat... D'acord.

**Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació
Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el conflicte dels drets d'autor**

322-00113/15

Passem a la pregunta 17, adreçada a la presidenta de la corporació sobre el conflicte dels drets d'autor. En nom del Grup Parlamentari de Junts, la farà el seu portaveu, Agustí Colomines.

Endavant, diputat.

Agustí Colomines i Companys

Gràcies. Bon dia. Ens podria explicar breument el conflicte entre la CCMA i Unison?

La presidenta

Presidenta...

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació
Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, presidenta. Senyor diputat, crec que aquesta és una qüestió que coneix perfectament perquè a l'anterior compareixença va comparèixer també Unison i, fins i tot, també em permeto dir que vostè va estar també reunit amb els nostres serveis jurídics i se li va explicar, per tant, amb tot el detall, crec, necessari i per resoldre els seus dubtes.

Si té més dubtes estem, evidentment, a disposició tant d'aquest diputat com de qualsevol altre per explicar-los, però som una empresa respectuosa amb els drets d'autor i, per tant, des d'aquest punt de vista, sempre que s'acredita els drets d'uns associats, doncs, evidentment, en som responsables i prenem les mesures adequades per repercutir en aquella entitat allò que considera que té el dret de que li sigui repercutit.

Gràcies.

La presidenta

Diputat, té la paraula.

Agustí Colomines i Companys

Molt bé. Vostè, doncs, sap perfectíssimament que la Comissió Nacional del Mercat de la Competència ha multat l'SGAE amb dues sancions milionàries per abús de posició de domini, arran d'una denúncia de DAMA i Unison. Parlem de 6,4 milions d'euros en sancions, que no són poques, no?

Unes pràctiques que han impedit l'entrada de competidors en el mercat de la gestió de drets de radiodifusió, un mercat que afecta directament l'SGAE i la CCMA, evidentment, no? De fet, sabem que la CCMA té congelades les negociacions amb l'SGAE des del 2015 i que avui encara treballa amb unes tarifes obsoletes, allunyades de la realitat del mercat digital.

I, mentrestant, les noves operadores de gestió independent, com Unison, es troben bloquejades per la falta d'un marc clar sobre quins autors representen i com es reparteixen els drets. Vostès demanen que ells es posin d'acord, i això no és de rebut.

En aquest context, voldria fer-li tres preguntes concretes. La primera, la CCMA està disposada a actualitzar de manera immediata les tarifes que aplica l'SGAE per posar fi a una situació de pràctica congelació contractual des de fa gairebé una dècada?

Segona. Quina mediació pensa impulsar la CCMA per evitar que es generi una doble facturació pels mateixos drets o que sorgeixin conflictes entre entitats com l'SGAE i Unison, que els creadors no haurien d'haver de patir?

I tercera. Quines mesures proposa per garantir la transparència dels repertoris i els mandats de representació perquè la CCMA pugui actuar amb seguretat jurídica i, sobretot, perquè els autors i creadors cobrin el que els correspon?

Al final, el que està en joc és la justícia cultural, i la CCMA, com a servei públic, no pot mirar cap a una altra banda o fer veure que aquest no és un conflicte que l'afecta. Aquesta és una qüestió que afecta de ple la transparència de la CCMA i la seguretat jurídica de la corporació, però també de les entitats que hi tenen relació.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Presidenta, té la paraula.

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, presidenta. Senyor diputat, no sé exactament de què ens acusa, però vull dir-li que està a disposició d'Acció Econòmica, l'Andreu Martínez, que vostè coneix perfectament, per explicar-l'hi amb més detalls, perquè crec que té informació que no està actualitzada, perquè, de fet, nosaltres paguem a les entitats de gestió quan aquestes acrediten els drets dels associats. És més, és que som els grans perjudicats que no hi hagi un acord a dia d'avui a l'SGAE, entre altres, perquè som dels que més paguem. De fet, com ens passa als catalans, acabem sent els que paguem pels altres. Per tant, des d'aquest punt de vista, insisteixo en el nostre interès en que es resolgui aquesta qüestió.

I, mentrestant, paguem sempre. Sempre que s'acrediti els drets dels associats, nosaltres estem pagant. I, per tant, el conflicte amb Unison nostre –no la relació que tinguem a SGAE, que és un tema, en tot cas, a resoldre amb ells– és perquè ells ens van venir a veure, nosaltres els hi vam explicar que estaríem encantats de pagar allò que a ells ja els haguem de pagar i que, si us plau, ens acreditessin de quins drets estaven parlant.

I, com vostè sap, ens va donar la raó en aquest conflicte, a la CCMA, la demanda al jutjat mercantil i, per tant, estem en aquest procés. En la mesura que ells ens ho acreditin, doncs, efectivament, els hi pagarem també, com per responsabilitat nosaltres creiem que s'ha d'estar pagant els drets d'autor i reconèixer-los-hi.

Gràcies.

La presidenta

Passem a la pregunta 18, adreçada a la presidenta de la corporació, sobre els contractes i els aclariments.

Pregunta a la presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els contractes i els aclariments

322-00114/15

En nom del Grup Parlamentari de Junts, la farà el seu portaveu, Agustí Colomines. Endavant, diputat.

Agustí Colomines i Companys

Gràcies. Els vam demanar documentació sobre l'administració de la plataforma 3Cat, un projecte estratègic per al futur digital de la corporació, que se sosté amb un contracte de gairebé 30 milions d'euros, amb serveis claus com la codificació, la distribució i el manteniment. Van trigar a deixar-nos veure aquesta documentació, però, finalment, vam traslladar-nos a la seva seu i vam revisar-la.

Com no podia ser d'altra manera, ara els trasllado les nostres conclusions, perquè hi hem detectat un seguit d'incidències que estic segur que les sabran resoldre aviat.

Primera qüestió. El servei CDN web, és a dir, el servei de distribució de continguts per internet, té un pressupost de cent mil euros i s'han gastat, exactament, zero euros. La justificació és que la migració encara no s'ha completat. La pregunta és òbvia: com pot ser que a mitjans 2025 encara no tinguem plenament operativa una part bàsica de la plataforma?

Segona qüestió. La partida de manteniment. Es van pressupostar 5,75 milions d'euros per als dos primers anys i només se n'ha executat el seixanta-dos per cent; però no perquè el servei sigui més eficient, sinó perquè hi ha factures que no consten i serveis que, aparentment, no s'han prestat. Quin impacte operatiu té això sobre el funcionament de 3Cat?

Tercera qüestió. Les factures duplicades. Ens diuen que es va corregir una doble facturació de novembre del 2024, però volem saber quins controls s'han establert per evitar que això torni a passar. Aquesta doble facturació és un cas aïllat o un símptoma d'una gestió administrativa poc rigorosa?

I quarta qüestió. La sobirania digital. Saben que els servidors estan allotjats a Google, a Brussel·les i a Barcelona, però no s'han publicat les declaracions detallades de localització. Com podem garantir que les dades dels catalans no es gestionen des de fora de la Unió Europea? Quin control efectiu té la CCMA sobre aquestes dades?

Demanem respostes clares –no faci com sempre, que les culpes són dels altres– i un compromís ferm de transparència. No vulguin derivar tampoc la seva responsabilitat...

La presidenta

Diputat, se li ha esgotat el temps.

Agustí Colomines i Companys

...en aquest sentit a l'empresa proveïdora, perquè no hi té res a veure. Perquè està en joc...

La presidenta

Diputat, se li ha esgotat el temps.

Agustí Colomines i Companys

...no només un contracte. Acabo de seguida, eh? *(Veus de fons.)*

La presidenta

No, no, no.

Agustí Colomines i Companys

Doncs ja he acabat.

(Veus de fons.)

La presidenta

Presidenta, quan vulgui.

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, presidenta. Senyor diputat, el 16 de maig, a través de la Mesa del Parlament, se'ns fa una sol·licitud de còpia dels contractes amb Mediapro i de les factures emeses i dels informes de seguiment. El dia 11 se li concedeix, tenint en compte que –com vostè diu, passen uns vint-i-cinc dies, aproximadament–, com vostè sap, hi ha un procediment en el que la Mesa del Parlament ens ho trasllada, nosaltres també hem d'informar el proveïdor –en aquest cas, com vostè diu, és Mediapro.

I, per tant, després d'haver fet tot aquest procediment i després d'anonimitzar totes les dades, com vostè sap que havíem de fer, doncs vostè té accés a aquesta informació el 10 de juny, amb una visita presencial a les instal·lacions de la corporació. L'endemà, vostè té un informe d'anàlisi sobre tota aquesta documentació. I el 20 de juny, la corporació li respon els seus dubtes i qüestions plantejades.

Per tant, crec que dir que nosaltres no hem donat resposta a l'estat i al seu dret de consulta i transparència és posar una sospita sobre una qüestió en què estem, per descomptat, i no pot ser d'una altra manera, absolutament a la seva disposició per donar-li les explicacions necessàries i, sí, efectivament, perquè la direcció econòmica, una vegada més l'Andreu Martínez, pugui donar explicacions amb la direcció d'IDT, amb la direcció digital, amb, també, com no pot ser d'una altra manera, la presidència i tota la resta de responsables de l'organització, de totes aquestes qüestions que vostè planteja.

I que, a més a més, com vostè sap, també des del dimecres, precisament, hem creat una unitat de compliment de normativa i control intern, perquè, evidentment, és una qüestió que ens interessa moltíssim –evidentment– gestionar l'empresa amb la màxima responsabilitat, rigor, transparència, i fent adequadament la feina que ens toca fer, que també és el control de les factures, on, per descomptat, se li ha respost a totes les seves preguntes amb els aclariments.

Com vostè sap, el servei de la plataforma tenia, per una banda, un servei de gestió de serveis, que està en ple funcionament i, després, una sèrie de serveis que s'estan desenvolupant. Crec que se li ha donat la informació necessària i estarem a la seva disposició, si vol seguir tenint aclariments, per poder-los-hi fer.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, presidenta.

Preguntes

322-00115/15 i 322-00116/15

Ara passaríem a l'acumulació de les preguntes 19 i 20, adreçades a la presidenta de la corporació, sobre la gestió de la publicitat a Catalunya Ràdio i les sancions per incomplir la normativa.

En primer lloc, té la paraula el diputat del Grup Parlamentari de Junts, Toni Castellà. Endavant, diputat.

Toni Castellà i Clavé

Sí; gràcies, presidenta. Presidenta Romà, senzillament voldria que ens informés a la comissió del conflicte en la gestió de la publicitat que té Catalunya Ràdio amb el

CAC i la incoació dels dos expedients. En quin punt tenen el conflicte i quina via de resolució creu que pot tenir.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara té la paraula el diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular, Hugo Manchón.

Endavant, diputat.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Señora Romà, hace unos meses le pregunté por las tarifas publicitarias de Catalunya Ràdio que perjudicaban al sector privado. Como siempre, me dijo que eso no pasaba. Le pregunté otro mes por la posible sanción del CAC a Catalunya Ràdio de hasta noventa mil euros. Hoy conocemos que se ha sancionado a Catalunya Ràdio con una multa de 48.000 euros por exceso de publicidad. ¿Cómo se pagará esto, señora Romà? ¿Con los más de 350 millones de euros que se llevan al año no son capaces de controlar la publicidad?

A ver si tengo la suerte de que ahora me responda, porque antes dijo que no haría comentarios políticos y, acto seguido, me dijo que no había problemas con el castellano en Cataluña, que son temas que solo me preocupan a mí y que hay temas más importantes, que gracias al sistema educativo catalán usted me podría entender. No, si quiere, le doy las gracias.

Le pregunté por cómo titulaban ustedes en TV3, al considerar que defender el bilingüismo es una amenaza, y me ha soltado un discurso. A ver si ahora me responde.

Y también, antes, en una intervención, no sé si me puede responder, ha dejado una frase en el aire y me gustaría saber a qué se refiere, porque ha dicho: «Como nos pasa a los catalanes, acabamos siendo los que pagamos por otros.» Se refería a la SGAE. No sé si me lo puede aclarar.

Gracias.

La presidenta

Senyora Romà, té cinc minuts.

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, presidenta. De moment, el que ha fet el CAC no ha sigut posar cap sanció a Catalunya Ràdio, sinó que el CAC el que ha fet és incoar l'obertura d'un expedient sancionador després d'obrir una fase d'informació prèvia. I, per tant, els demano que de moment no parlem encara d'una sanció a Catalunya Ràdio perquè aquesta encara no s'ha produït. I, per tant, també, en aquesta part, si em permet, estic respondent a la pregunta, doncs, també que em feia el diputat de Junts.

Des d'aquest punt de vista, nosaltres –per seguir, diguem-ne, amb aquesta resposta, eh?– estem en procés en aquests moments de preparar tota la informació en resposta als casos –que són quatre casos– que el CAC ens ha, diguem-ne, ens ha fet d'aquesta incoació. I, per tant, nosaltres estem convençuts que amb la informació que portarem l'expedient es tancarà.

En tot cas, ho veurem quan estigui en mans del CAC i el CAC en faci les valoracions oportunes. Per tant, no em vull avançar ni molt menys al que farà el CAC, que prendran ells les decisions que considerin oportunes.

Sí que vull afegir que les tarifes de Catalunya Ràdio no perjudiquen el sector privat, perquè, de fet, en el *prime time* són un vuitanta per cent més cares que les del sector privat. Tenim unes limitacions, que són les que complim, de sis minuts per hora. I, des d'aquest punt de vista, hi ha una normativa del CAC, obsoleta, que ens obliga a aquest compliment, malgrat que, com dic, estigui obsoleta.

No hem facturat ni un euro més –hi insisteixo: no hem facturat ni un euro més– en la publicitat a Catalunya Ràdio del que ens pertocava. I, en tot cas, els quatre ca-

sos que tenim oberts tenen a veure amb diferents casuístiques que s'han produït: en algun cas, un error tècnic; en un altre cas, un petit desplaçament arran de l'actualitat d'una d'aquestes peces publicitàries, d'aquestes falques.

I, per tant, vull posar en valor també que, actualment, la llei de la corporació estableix un finançament mixt i el que hem de fer, mentre aquesta sigui la llei, és respectar-lo i complir-lo, d'acord amb la normativa del CAC, que, actualment, és una normativa obsoleta, però, malauradament, l'hem de complir i, per tant, doncs, en això també hi hem posat mesures per ser encara més rigorosos. I –tant de bo!– esperem que el CAC aviat també evolucioni la normativa d'acord amb la normativa europea.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, presidenta. Senyor Castellà.

Toni Castellà i Clavé

Sí; gràcies, presidenta. Sí, jo continuaré la meva intervenció en català, bàsicament perquè, de fet, en aquest país els catalanoparlants són els únics cent per cent bilingües. Els castellanoparlants, alguns ho són i alguns no ho són. I, per tant, continuaré en aquest idioma.

Respecte a la resposta que em dona, me n'alegro. És a dir, jo crec que és un conflicte que és evident, però jo crec que, més enllà de la seva valoració, que és personal i política, respecte a si està obsoleta o no una normativa del CAC..., i aquí podem discutir, en aquesta comissió, si s'ha d'actualitzar o no, però la bona notícia –i, per tant, l'hi agraeixo– és el fet de que és opinable si és obsoleta o no, però la qüestió és que es compleixi. I, per tant, entenc, de la seva intervenció, que han pres mesures perquè mentre no es canviï, si es considera o s'escau que s'hagi de canviar, doncs es mantingui.

Jo crec que, a més, amb referència als quatre casos, doncs, acabin d'analitzar què és el que va bé. I jo crec que és una bona notícia, perquè crec que hi havia més d'una vintena de casos, doncs, que, a través de les seves alegacions, això quedi en quatre casos. Crec que seria bo que es resolgués el més ràpidament possible, perquè, al final, ho torno a dir, són només quatre casos.

I, en tot cas, sí, celebrem que es compleixi l'ordre del CAC. Altra cosa és que discutim amb el CAC, discutim en aquesta manera i discutim en plenari si la normativa hauria de ser una o altra. Però, en qualsevol dels casos, mentre l'ordre sigui vigent, crec que és bo per a la «corpo», és bo per al CAC i per a tots plegats que es compleixi la normativa.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. Senyor Manchón...

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Simplemente agradecer a la señora Romà que haya respondido a las preguntas. Y, nada, no entraré en las tonterías de Junts.

Muchas gracias.

La presidenta

Senyora Romà...

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies. I en resposta..., és veritat, nosaltres hem de complir amb la normativa actual del CAC, sigui quina sigui, i per això, justament, totalment d'acord amb vostè, que hem pres algunes mesures per assegurar encara més, d'acord?, que se segueix complint.

I si em permeto..., afegixo que no és una opinió personal, el tema de la normativa del CAC, perquè era el propi CAC en la seva normativa qui deia que s'havia d'actualitzar al cap de dos anys, i això..., han passat ja quinze anys i, per tant... Podríem entrar-hi, però, en tot cas, és a dir, és evident que nosaltres, mentre aquesta sigui la normativa, la volem complir, i per això l'aclariment de que no hem facturat ni un euro més que el que la normativa ens determina que podem ingressar per publicitat.

I, per altra banda, doncs sí, com també vostè deia, convidar el CAC, que la normativa europea, no?, que posa més en relleu la necessitat de seguir un ritme no basat només, diguem-ne, en una determinació d'hores, sinó en franges, perquè li permeti a l'actualitat ser el que mana i no, de forma tan estricta, marcada per la publicitat..., doncs també valori si caldria que aquesta normativa, que al cap de dos anys s'havia d'haver actualitzat, doncs s'ha d'actualitzar ara.

Gràcies. En tot cas, seguirem complint-la, eh?

La presidenta

Gràcies, presidenta.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les produccions que feia la unitat mòbil 101

323-00116/15

Passem a la pregunta 21, adreçada al director de TV3, sobre les produccions que feia la unitat mòbil 101. En nom del Grup Parlamentari de Comuns, farà la pregunta la seva portaveu, Susanna Segovia.

Endavant, diputada.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Senyor Gras, doncs, efectivament, finalment s'ha desmantellat, no?, la unitat 101. Ja feia temps que se sabia que això passaria.

També fa temps que el comitè d'empresa anava preguntant quina seria l'alternativa un cop una unitat ha fet un gran servei per a la casa, però que, evidentment, estava ja amb necessitat de ser renovada. Quina és la proposta que té la direcció de la casa per substituir aquesta unitat que s'ha desmantellat?

La presidenta

Senyor Gras, quan vulgui.

Sigfrid Gras i Salicrú (director de Televisió de Catalunya)

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputada, primer, un homenatge a la 101, que té trenta-dos anys..., trenta-tres, porta des de l'any 92 en funcionament, vull dir que prou ha durat, no?

A veure, tot això forma part dels nous models de producció, que és el que estem estudiant en globalitat, de la casa. En concret, a la 101, com que nosaltres el que fem ara no és mantenir la producció externa, sinó, a més a més, incrementar-la, ho fem a través de dues fórmules: una fórmula és llogar-les i l'altra fórmula és ajuntar altres unitats que tenim més petites per fer aquests tipus de producció. Això és la resposta més immediata que tenim ara.

Gràcies.

La presidenta

Senyora diputada...

Susanna Segovia Sánchez

Senyor Gras, efectivament, és una unitat que ha estat referent a la casa durant molts anys, que la majoria de comunitats autònomes i televisions autonòmiques tenen una unitat d'aquestes dimensions. I nosaltres creiem que TV3..., pugui tenir una unitat

pròpia igualment que substitueixi la 101 i que, potser, d'aquí trenta anys la puguem felicitar i retre-li homenatge també. Seria necessari que la casa en tingués una altra.

A nosaltres aquesta idea de llogar ens preocupa. Ens preocupa perquè creiem que en realitat no és massa sostenible econòmicament i, de fet, pot acabar sortint, fins i tot, més car.

Nosaltres hem pogut parlar amb els companys del comitè d'empresa i hem fet uns càlculs; estan fets *grosso modo* –és evident que després sempre es pot afinar més–, però llogar una unitat de les dimensions de la 101 podria tenir un cost aproximat d'entre deu mil i trenta mil euros; fem una mitjana de quinze mil euros, aproximadament. Comprar una unitat nova costaria també, aproximadament, uns 4 milions, que entenem que és una despesa important, i més si no està contemplada al pla d'infraestructures. Però en sis anys estaria amortitzada. I si pensem que la 101 ha durat trenta anys, doncs déu-n'hi-do si ho amortitzaríem ràpid.

Però és que una de segona mà, que ja podria fer aquestes funcions, podria tenir un cost, aproximadament, de 800.000 euros, i això faria que en menys d'un any i mig estigués amortitzada. Perquè les xifres de funcionament de la 101, a la temporada 23-24, van ser quaranta-dues sortides i noranta-un dies i, a la temporada 24-25, vint-i-vuit sortides i cinquanta-quatre dies.

Creiem que haurien de valorar aquesta opció del lloguer, perquè, realment, al final acaba passant també que externalitzem el lloguer i ho donem sempre a les grans productores. I, a més a més, és important que sigui personal de la casa que la manegi, perquè és qui sap com funciona tot, és qui té més coordinació amb la resta del personal de la casa. I tornem a insistir que creiem que és necessari que un patrimoni com aquest sigui patrimoni de TV3, de la corporació i, per tant, i si molt m'apura, de tots els catalans i les catalanes.

A més a més, les xifres no justifiquen tampoc optar pel lloguer, perquè, com li dic, una de segona mà en un any i mig estaria amortitzada i una nova en sis anys estaria amortitzada. I tenint en compte que dura trenta anys, segurament és millor apostar per comprar-ne una.

Gràcies.

La presidenta

Senyor Gras, quan vulgui.

Sigfrid Gras i Salicrú (director de Televisió de Catalunya)

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, a veure, a tots aquests números que em fa vostè els hi hem donat moltes voltes i hem parlat de llogar, de comprar, del personal, etcètera, etcètera. Com li deia, això s'emmarca en aquests models de producció, que és lo que estem estudiant ara i el que estem mirant com es fa.

Quan jo li dic que la decisió és ajuntar mòbils o llogar-les, estic parlant de la solució immediata. Pensi que tot això s'ha d'incloure també dins d'un pla d'inversions que ens ha de quadrar a tots en un moment en què també estem fent moltes inversions internes dins de tota la corporació, no?

A partir d'aquí, no li dic que en el futur la solució no sigui comprar-la. Jo li dic que la solució immediata que ens hem trobat ara..., pel que ens hem trobat ara, perquè hi han opinions de tot tipus: que és millor llogar-la, l'amortització...

Desgraciadament, m'agradaria, eh?, tampoc crec que comprar-ne una ara ens duri trenta anys perquè la tecnologia evoluciona molt més ràpidament, però potser..., *ojalà* sigui així, no? Però li puc dir que... El que li estic dient és la solució a dia d'avui. Però no estem descartant..., dintre d'aquest estudi dels nous plans de producció, no estem descartant absolutament re.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Gras.

Preguntes

323-00106/15 i 323-00109/15

Passaríem a l'acumulació de les preguntes 22 i 23, adreçades al director de la ràdio, sobre l'estudi general de mitjans.

En primer lloc, té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, José Ignacio Aparicio.

Endavant, diputat.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyor director, senyor Jordi Borda. Voldríem que ens fes una valoració global de la darrera onada de l'estudi general de mitjans, especialment pel que fa als resultats de Catalunya Ràdio.

Com ja sap, els estudis d'audiència són una eina clau, no només per mesurar el seguiment dels continguts, sinó també per calibrar la confiança, la connexió amb el país i el grau de pluralitat que percep l'audiència. Evidentment, no sempre ha de marcar el camí a un mitjà públic, però, bé, al final les dades són molt importants.

Ens agradaria conèixer com interpreta l'evolució de les dades, especialment en relació amb les franges horàries centrals, com el matí, a Catalunya Ràdio, la tarda, amb competències privades com el RAC1, que continuen tenint una presència molt forta. I si ens pot indicar quines lectures n'ha fet l'equip directiu, eh? Si hi ha hagut una proposta de reorientació dels continguts, de l'estil, de l'oferta digital.

També voldríem saber si s'està treballant amb nous formats o reforçant plataformes com el pòdcast, sobretot a partir de les noves audiències, i més aviat, sobretot, de les audiències joves.

I, finalment, com a mitjà públic, la ràdio nacional del país té la responsabilitat no només de competir, sinó de liderar amb criteris de qualitat, representació i pluralisme i, en aquest sentit, li demanem quines són les prioritats que es marquen a curt i mitjà termini per reforçar Catalunya Ràdio en totes aquestes dimensions.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula el diputat Joan Ignasi Elena, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, presidenta. Director, en la mateixa línia que deia el diputat Aparicio. Efectivament, han sortit les dades. Les dades són bones des del punt de..., abans en parlàvem, no?, que és bo analitzar quantitativament, també qualitativament i amb valor de..., quin valor i quin impacte té als mitjans públics. També hi ha aquesta mirada quantitativa, no ens hem d'enganyar, que és molt i molt rellevant també.

La primera constatació que crec que també ens ha d'ocupar i preocupar aquí és que la ràdio en català triomfa, i molt, diguem-ne, no?, i, per tant, va sempre a més. I, en aquest sentit, això és una molt bona notícia per al país i per a la nostra llengua.

Les xifres de Catalunya Ràdio són bones. Hi ha un increment. Hi ha un increment en franges molt rellevants; particularment, com deia ell, doncs, les franges amb més audiència... Al matí, hi ha un increment, és la ràdio que més creix; al migdia també hi ha un bon increment; també a la nit, i en l'àmbit dels pòdcasts, també té una acollida molt important, en aquest sentit lidera força el sector.

Per tant, les coses van bé i s'ha de seguir en aquesta direcció. Volíem saber com ho valoren.

I també volia posar en valor una qüestió: és bo quan les coses van bé fer els canvis. I, en aquest sentit, les noves programacions que ens han informat són una bona notícia, perquè, justament, quan estàs bé ets capaç de, encara, anar millorant, no? I, des d'aquest punt de vista, fer els canvis i millores en els moments en què les coses estan en creixement em sembla que és una mesura intel·ligent.

Efectivament, volia, també, com el diputat Aparicio, conèixer quina valoració i quines conseqüències i quins missatges en treuen, d'aquest estudi i d'aquesta nova onada.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Senyor Borda, disposa de cinc minuts.

Jordi Borda i Marsiñach (director de Catalunya Ràdio)

Gràcies, presidenta. Diputats, a risc de fer-me pesat, repetiré el que ja els hi he dit molt sovint. En termes d'audiència, nosaltres competim amb nosaltres mateixos, abans de pensar en competicions amb altres operadors públics o privats. I, en aquest sentit, aquesta temporada, la que ara acabem, ha estat una molt bona temporada per a Catalunya Ràdio, perquè hem tancat aquest mes de juliol –la millor temporada de la nostra història en termes d'audiència–..., l'EGM ens diu que hem tingut, cada dia, 685.000 oients escoltant l'emissora i això no havia passat mai. Per tant, d'entrada, això ho celebrem.

A més a més, hi afegim, en la línia de captar nous públics, que hem estat líders en consum de pòdcast aquesta temporada, també segons l'EGM. I això per a nosaltres també és un èxit qualitatiu, perquè no és només que tinguem èxit d'audiència, sinó que estem col·laborant activament, des del nostre punt de vista –i crec que en això hi ha bastant consens en el sector–, en la creació d'una indústria del pòdcast en català, associats als Premis Sonor, a tot l'univers 3Cat i totes les plataformes privades. I crec que hi ha creadors i creadores d'aquest país que saben que poden trucar a la nostra porta, independentment de si són productores grans o petites, sinó creadors autònoms que venen a oferir el seu producte. I això crec que és la funció que ens toca fer. Per tant, és un altre èxit qualitatiu.

L'anterior rècord d'audiències es va aconseguir la temporada 17-18, que és una temporada intensa, informativament parlant, i la xifra aconseguida va ser de 672.000 oients, la qual cosa vol dir que, entre aquella temporada de rècord i aquesta, hem incrementat l'audiència en 13.000 oients diaris.

Si comparem temporades, podem veure que Catalunya Ràdio ha estat l'emissora que més ha crescut. Ha crescut 64.000 oients respecte a la temporada anterior. Ha crescut 11.000 oients més que la COPE, que és la segona emissora que més ha crescut aquesta temporada, i 28.000 més que RAC1, que és la tercera emissora que més ha crescut aquesta temporada, i que està situada per sobre del milió d'oients i que no ens han caigut en cap moment els anells en felicitar-la. Crec que és un estímul que a la ràdio en català convisquin dos ofertes públiques i privades amb aquest nivell de qualitat i amb aquest nivell d'èxit.

No els avorriré amb números. Sí que m'agradaria destacar conceptes genèrics, com, per exemple, el de la constància. L'èxit del *Tot costa*, que és el programa esportiu situat a la franja del vespre, és perquè està a punt de complir deu anys, i la ràdio és constància, constància, constància, i fer-ho bé, òbviament.

També considerem un èxit, i que això suma a favor, la presència en el territori. Quan van haver-hi els incendis de la Sagarra, vam fer *El matí de Catalunya Ràdio* des de dos quarts de vuit, amb Ricard Ustrell. En esdeveniments com la dana, l'apagada, els incendis de l'Ebre, sempre som a peu de carrer, i creiem que això fa que connectem especialment amb el públic.

Amb *El matí de Catalunya Ràdio* –és la tercera temporada–, la constància va donant bons resultats amb el nou projecte encapçalat per Ricard Ustrell, i creiem que hem de seguir fermament per aquest camí.

Per últim –i ja dic que no els vull avorrir amb dades, si necessiten més dades concretes, òbviament, les hi fem arribar–, canvis. Ja els he explicat en aquesta sala, ho torno a dir, el missatge que hem rebut en els últims estudis d'audiència. No l'hem processat en termes de cofoisme i seguir tot igual, sinó que fem canvis. Canviem la

tarda, entre el Francesc Garriga i l'equip del *Que no surti*, liderar la tarda de quatre a set. L'Elisenda Carod recupera un programa històric a la una del migdia, com *La solució*. El Peyu, amb aquest programa transmèdia que abans el director de la televisió en parlava, amb *La Renaixença*, rematarà el matí a les dotze. I la Marta Romagosa governarà les nits amb *La nit dels ignorants*, i crec que és un projecte ja molt madur, després de quatre anys, d'aquest equip de direcció que va sorgir del concurs públic de l'any 2022.

La presidenta

Gràcies, senyor Borda. Senyor Aparicio? (*Pausa.*) Senyor Elena? (*Pausa.*) No? (*Pausa.*) No volen...

José Ignacio Aparicio Ciria

Jo sí... Però, res, només per felicitar-los, que abans no ho he fet, i encoratjar-los a continuar endavant i a seguir amb la bona feina.

Moltes gràcies.

La presidenta

Senyor Elena? (*Pausa.*) No.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la cobertura informativa de l'incendi de Paüls

323-00115/15

Passaríem a la darrera pregunta, la 10, que havia quedat posposada, sobre la cobertura informativa de l'incendi de Paüls, adreçada al director de la Televisió.

En nom del Grup Parlamentari de Comuns, farà la pregunta la seva portaveu, Susanna Segovia.

Endavant, diputada.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. En primer lloc, demanar disculpes per haver hagut d'endarrerir aquesta pregunta, perquè, a més, entenc que ja han hagut de parlar del tema amb les preguntes que havien registrat els altres grups. Agrair també a la presidenta i a la resta de grups la disponibilitat per fer aquest canvi, però ha sigut una reunió imprevista de darrera hora.

Suposo que ja n'han pogut parlar i jo no ho he pogut escoltar, perquè, com deia, estava en una altra reunió, però li volíem preguntar la valoració que fan de la cobertura d'incendi, que entenc que ja ho deuen haver dit; per tant, tampoc cal que s'estengui molt.

Però nosaltres sí que en volíem traslladar la preocupació. Perquè quan vam anar cap allà vam poder parlar, per exemple, amb el Col·legi de Periodistes de Terres de l'Ebre, amb l'alcalde de Tortosa, i ens van traslladar preocupació i un cert malestar important perquè consideraven que no havia estat a l'alçada la cobertura de TV3 i de Catalunya Ràdio, especialment la nit de l'incendi de dilluns a dimarts, que és quan va haver-hi un agreujament de la situació, i els canals informatius de TV3 i Catalunya Ràdio continuaven encara com amb la informació no actualitzada de les hores anteriors, no?, de la tarda.

De fet, l'alcalde de Tortosa, fins i tot, ens comentava que a ell li havien agafat unes declaracions a Catalunya Ràdio a la una de la matinada, però, igualment, durant tota la nit seguien passant les declaracions que havia fet abans de l'empitjorament de la situació.

Nosaltres volíem aprofitar això per reclamar una demanda que fa molt de temps que hi ha a Terres de l'Ebre, que és que hi hagi una delegació de la corporació a les Terres de l'Ebre, que en tenim a la Comunitat Valenciana, està molt bé, en tenim a Perpinyà, i està molt bé, i en tenim a les Illes, i està molt bé, però que n'hem de tenir

una a Terres de l'Ebre, perquè no podem dir que amb la de Tarragona es dona cobertura, perquè Tarragona, en realitat, està molt lluny de Terres de l'Ebre, hi ha una distància important.

Ara mateix, només hi ha un equip funcionant a Terres de l'Ebre i, en situacions com la de l'incendi, és clarament insuficient.

Per tant, la pregunta, senyor Gras, és si, després del que ha passat, estan considerant obrir una delegació allà o, com a mínim, reforçar l'equip amb un altre equip.

La presidenta

Senyor Gras, quan vulgui.

Sigfrid Gras i Salicrú (director de Televisió de Catalunya)

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, bé, sí, ja n'hem parlat a bastament. Això de, concretament, la delegació a les Terres de l'Ebre és..., com a tantes altres zones, tot és revisable.

Tenim un equip estable allà..., que, per cert, la persona que en formava part, el redactor, estava de vacances i es va tornar a incorporar. Hi vam tenir vint equips, que van venir de Barcelona, de la delegació de Tarragona. Tot és revisable –tot és revisable–, tenim els mitjans que tenim. I com tenim, de vegades, zones molt grans, com és el Pirineu, amb un sol equip... I tot és revisable. Nosaltres, cada cert temps, aquestes coses les anem revisant i anem veient on falten els efectius, no?

Nosaltres creiem que la cobertura va ser excepcional, però després hi ha la franja aquesta, que és la que, diguem-ne..., problemàtiques que se'ns ha acusat. Sàpiga que jo vaig parlar –de fet, hi parlo molt; bé, «molt»...– amb el Col·legi de Periodistes de les Terres de l'Ebre, que porta anys demanant-me una delegació a les Terres de l'Ebre. Vaig parlar amb l'alcalde de Tortosa. He parlat amb gairebé tots els alcaldes de la zona, per posar-nos a la seva disposició pel que els hi calgués, no?

Nosaltres hi érem. Vam rebre la informació de que fins a sis de la matinada no hi hauria re més. Hi érem. Sí que hi érem. El que passa, que tampoc podíem accedir als llocs perquè les forces de seguretat, evidentment, estan per protegir-nos també, no?, vull dir, per no deixar-nos entrar als llocs on no hem d'entrar.

Dit això, hi ha gent que es va sentir descontenta. Perquè si tu estàs a casa teva i veus el foc a prop i poses la tele i no veus el que està passant, perquè no fan cap emissió, doncs t'enfades, no?, cosa que puc entendre.

Per millorar..., nosaltres sempre estem intentant millorar tot el que podem millorar. En aquest sentit, hem fet dos línies concretes. Una, com podem informar. Encara que tinguem emissió gravada, podem informar via algunes imatges, via càirons, via textos a la gent de que estan passant coses perquè no sentin aquesta sensació que estem parlant del festival de música de no sé on i no estem parlant del que realment està passant.

I després, també, crear algun vincle més estret amb la Conselleria d'Interior perquè, si hi ha alguna variació, ens arribi aquesta informació, encara que sigui... Jo, per exemple, aquest cap de setmana, amb la dana, coordinàvem el..., «coordinàvem»..., dona informació el cap de gabinet de la consellera. Sempre és útil, de vegades per explicar i de vegades per no explicar, doncs, justament, per poder anar corregint sobre la marxa. Vull dir que sabem que hi ha gent descontenta i tot el que puguem millorar ho millorarem.

Gràcies.

La presidenta

Diputada...

Susanna Segovia Sánchez

Entenc que la situació i la resposta és perquè va haver-hi una emergència i, segurament, va ser en aquell moment que es va posar més de manifest, però també és cert que és una demanda que, com vostè mateix reconeix, fa molt de temps que hi

és, que se suma una mica a les demandes que tenen la ciutadania i les institucions de Terres de l'Ebre d'aquest cert abandonament per part del Govern de la Generalitat i per part de moltes institucions, inclosa la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Per això sí que li volem demanar que, realment, facin una revisió de la possibilitat de tenir aquesta delegació, que continuïn aquestes converses i que entengui que Terres de l'Ebre, segurament, té una dimensió que merita que, com a mínim, hi hagin dos equips destinats.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. La presidenta m'ha demanat la paraula.

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Res, és una cosa que ja us arribarà, però us volíem convidar a la corporació, a Sant Joan Despí, perquè sabeu que, amb el gran projecte de transformació d'informatius que estem fent, doncs tenim uns nous platós pels TNs que estrenarem entre mitjans i finals del mes de setembre –encara estem tancant la data. I, per tant, vam comunicar-li a la presidenta que el dia 10, si us volguéssiu organitzar, ens agradaria molt ensenyar-vos el plató i explicar-vos una mica més de primera mà el projecte. Ja us ho parlareu, entenc, i ens en donareu resposta.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies a tothom. *(Veus de fons.)*

Rosa Romà i Monfà (presidenta del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Perdoneu, 10 de setembre, eh? Perquè he dit «dia 10»... *(Remor de veus i Rialles.)*
Diu: «10 d'agost.» No, 10 d'agost no,

Gràcies.

La presidenta

Bé, moltes gràcies a tothom. Els desitjo unes bones vacances i ens veiem divendres 26 de setembre, *okay?*

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts d'una del migdia i catorze minuts.